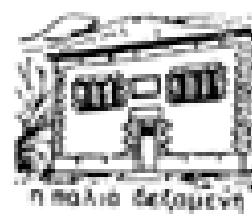

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004 • ΕΤΟΣ 11ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 45

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Από τη Φωτεινή Ασδεράκη

Είμαστε μια παρέα που ταξιδεύουμε και μετράμε τ' άστρα τ' αμέτρητα.
Όσπου τέλος γλιστράμε σ' άλλον πλανήτη.
Αλήθεια
Las estrellas de la noche
se volvieron siempre vivas
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Η ουσία της ζωής

Πολλές ευχές σε όλους! Να είστε υγιείς, ευτυχισμένοι, αισιόδοξοι, δημιουργικοί. Και να περάσετε πολύ όμορφα τις Γιορτινές Μέρες. Τι κι αν στις τσέπες κουδουνίζουν τα ευρώ-κέρματα, απουσία χαρτονομισμάτων. Τι κι αν ο δέκατος τρίτος μισθός του χρόνου έκλεισε το μάτι –σε όσους τον παίρνουν– και κατευθύνθηκε προς τις εταιρείες της κινητής τηλεφωνίας, ηλεκτρικού ρεύματος, τραπεζικούς οργανισμούς και λοιπούς απομυζήτες του πορτοφολιού μας. Εμείς να 'μαστε καλά.

Ας θυμηθούμε τα αγχιαλικά γλέντια μας κι ας μαζευτούμε στα σπίτια. Με τις κιθάρες και το κρασάκι μας και μεζεδάκι ρεφενέ. Ή στα τοπικά μας μαγαζιά με τις λογικές τιμές κι όχι τη λογική της «αρπαχτής» που χαρακτηρίζει τα ρεβεγιόν στα μεγάλα αστικά κέντρα. Κι ούτε χρειάζεται να χαράμιζουμε τόσα χρήματα σε καλλυντικά, ρούχα και ψεύτικα κοσμήματα και να γινόμαστε κατέκτυπα της τηλεοπτικής γκλαμουριάς για να αρέσουμε.

Άλλωστε, τα πιο όμορφα πράγματα σ' αυτή τη ζωή είναι δωρεάν. Η ζωή, η υγεία, το χαμόγελο, η ομορφιά μιας γυναίκας «που εξακολουθεί για χατίρι σου αιωνίως να είναι είκοσι ετών», τα όνειρα, η αγάπη. Η ουσία της ζωής είναι δωρεάν, αγαπητοί μου. Είμαστε όλοι πλούσιοι! Ευτυχισμένο το 2005!

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΓΧΙΑΛΙΤΕΣ

Χρόνια Πολλά & ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2005

Μέρες αγάπης Μέρες Γιορτής

Η γέννηση του Θεού Βρέφους και ο ερχομός του Νέου Έτους δίνει σε όλους μας την ευκαιρία, κάνοντας ο καθένας ξεχωριστά την αυτοκριτική του, να γίνουμε πιο ανθρωπίνιοι, έχοντας πάντα στο νου μας τη ρήση «και επί γης ΕΙΡΗΝΗ...». Η ανθρωπότητα ζει πολύ δύσκολες ώρες. Εκτός από τους διάσπαρτους

πολέμους που την ταλανίζουν υπάρχει το φάσμα της πείνας που μαστίζει τις υπανάπτυκτες χώρες και οι αρρώστιες που έχουν γονατίσει κυριολεκτικά τη Μαύρη Ήπειρο. Εμείς οι Αγχιαλίτες ξέρουμε από πόνο, φτώχεια και προσφυγιά. Γι' αυτό, αυτές τις Άγιες Ημέρες πρέπει όχι μόνο να

γλεντήσουμε και να χαρούμε, αλλά και να συμπονέσουμε κάθε συνάνθρωπο που έχει την ανάγκη μας, προσφέροντας ό,τι ο καθένας από μας μπορεί. Έτσι, μετουσιώνοντας το μήνυμα της γέννησης του Θεανθρώπου, ας δώσουμε όλοι μαζί το έναυσμα για ένα καλύτερο κόσμο στην ανατολή του 2005.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ

Από τις αρχές Νοεμβρίου του 2004 και κάθε Τετάρτη 6:30-8:30 μ.μ. στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων πλατεία Αττικής, οδός Λιοσίων 114, 4ος όροφος, λειτουργεί η χορευτική ομάδα της Ένωσης Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας. Όσοι επιθυμούν να μάθουν τους χορούς της Ανατολικής Ρωμυλίας και της Μακεδονίας μπορούν να επικοινωνούν με τον χοροδιδάσκαλο κ. Δημήτρη στο τηλέφωνο 6947-99.83.83 ή με την υπεύθυνη του χορευτικού κα Μηνούδη στο τηλέφωνο 210-69.19.916. Η είσοδος είναι ελεύθερη.

Επίσης σας γνωστοποιούμε ότι στις 23 Ιανουαρίου 2005, ημέρα Κυριακή και ώρα 7:00 μ.μ. θα κόψουμε την Πρωτοχρονιάτικη πίτα στο εντευκτήριό μας στην οδό Ιπποκράτους 34, 5ος όροφος.

Θα είναι μεγάλη χαρά να σας έχουμε κοντά μας.

Τιμή συμμετοχής 12 ευρώ.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΙΣΦΟΡΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Θεωρούμε αναγκαίο να υπενθυμίσουμε ότι η σημαντικότερη πηγή χρηματοδότησης για την λειτουργία και την Δράση του Συλλόγου μας είναι η ετήσια εισφορά των μελών, ενώ για την έκδοση της εφημερίδας μας, η ετήσια συνδρομή των συνδρομητών. Γι αυτό παρακαλούμε τα μέλη και τους συνδρομητές να τακτοποιηθούν ταμιακά αποστέλλοντας ταχυδρομική επιταγή στην ταμία του Συλλόγου μας κα Αθηνά Λιγνού ή στους εξουσιοδοτημένους ταμίες κον Κ. Τζουμερκιώτη (ΦΩΤΟ ΤΖΟΥΜ) και κα Ευανθία Θεοχαράκη.

Επειδή πολλές αποδείξεις πιθανόν να μην φθάνουν στους παραλήπτες γι' αυτό το Δ.Σ. αποφάσισε να δημοσιεύσει τα ονόματα των μελών και των συνδρομητών από το νέο χρόνο και παρακαλούμε να μας ειδοποιήτε εάν δεν βλέπετε δημοσιευμένα τα ονόματά σας.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Το προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας είχε το Νο 43 αντί του κανονικού 44.

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:
Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα
Εκδότης - Διευθυντής:
Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Τηλ.: & Fax: 210 88.18.442, E-mail: apzafiroopoulos@yahoo.gr
Διεύθυνση Σύνταξης:
Φωτεινή Ασδεράκη, E-mail: asderaki@otenet.gr
Συντακτική Επιτροπή:
Σταύρος Αξαρλής, Λένα Δράγνε, Αθηνά Λιγνού, Σοφία Μπουφίδου
Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
B. & E. Μπαμπάη ΕΠΕ
Επικούρου 31 και Πειραιώς
Τηλ.: 210-32.14.904, 32.14.914, 32.14.991
Αλληλογραφία:
Σταύρος Αξαρλής,
Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου
Τηλ.: 210 68.47.469
Fax: 210 68.47.469 (μόνο πρωινές ώρες)
Κινητό: 697 22 60 673, E-mail: saxarlis@otenet.gr
Ταχ. Θυρίδα: 62163 Χαλάδρι 15201
Συνδρομές:
Τιμή Φύλλου: 1,5 €
Ετήσια συνδρομή: 5 €
Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10 €
Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30 €

[Δημοτικά]

Απάντηση

του Δημάρχου Νέας Αγχιάλου κ. Ηλία Καραπατάκη στην επιστολή του κ. Δράγνε

Αγαπητοί συμπολίτες,

Η εφημερίδα του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, πιστεύω ότι πρέπει να αποτελεί βήμα θετικών προβληματισμών και ανταλλαγής επικοινωνιακών σκέψεων και προτάσεων για όλα τα ζητήματα που έχουν σχέση με τις ανάγκες του Δήμου μας και την περαιτέρω ανάπτυξή του.

Δεν θα πρέπει να αποτελεί πεδίο αντιπαράθεσης μεταξύ δημοτών και ιδιαίτερα μεταξύ δημοτικών συμβούλων και πολύ περισσότερο του Δημάρχου και του αρχηγού της μειζονος και ελάσσονος μειοψηφίας του Δημοτικού Συμβουλίου.

Η εφημερίδα μας, εκτός όλων των άλλων που μπορεί να προσφέρει (ενημέρωση, σύσφιξη σχέσεων των ξενιτεμένων δημοτών μας, ζεστασιά, διασκέδαση, κ.τ.λ.), θα πρέπει να ενώνει τους δημότες μας και όχι να τους διχάζει.

Επειδή όμως δεν ήταν δυνατόν, να μην απαντήσω στην επιστολή διαγγελλικά του τέως Δημάρχου, όπως αποκαλείται, κ. Δράγνε, που δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο της Εφημερίδας μας, αφού προκλήθηκε βάνουσα με την απέλπιδα προσπάθεια που έκανε να θίξει την τιμή και την υπόληψή μου σαν ανθρώπου, την ικανότητά μου σαν ατόμου και του κύρους σαν Δημάρχου, αναφέρω τα εξής:

Κ. Δράγνε, δεν κοκκίνισατε καθόλου, όταν διαβάσατε την επιστολή σας και στις διπλάνες στήλες της εφημερίδας δημοσιεύονταν πληθώρα έργων, προμηθειών, ενεργειών και εκδηλώσεων που γίνονται από το Δήμο μας, με τα πολύ λίγα χρήματα που έχουμε;

Και διαθέταμε λίγα χρήματα κ. Δράγνε γιατί βρήκαμε ένα Δήμο καταχρεωμένο (1.084.503 Ευρώ) και παρόλο που ξοδέψαμε πάρα πολλά χρήματα για την εξόφληση αυτών των χρεών στο έτος 2003, διαθέσαμε και 514.000 Ευρώ για την εκτέλεση διαφόρων αναγκών έργων. Επιπλέον διαθέσαμε ανάλογα χρήματα για την εξόφληση των υπολοίπων χρεών και εκτέλεση έργων και στο 2004. Αυτά αναφέρονται αναλυτικά και στη δημόσια λογοδοσία μου που έγινε στις 3/10/2004 η οποία εστάλη από το Δήμο μας στο Σύλλογο και είναι στη διάθεση του καθενός.

Κομπιάζει ο κ. Δράγνε ότι εμείς δεν κάνουμε έργα ενώ αυτός έκανε τόσα στην βετή θητεία του. Καταρχάς όλος ο κόσμος γνωρίζει ότι λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων από 1/1/2003 που αναλάβαμε και μέχρι σήμερα καμία Κυβέρνηση δεν έδωσε δραχμή σε κανένα Δήμο της Ελλάδας, για έργα από το υπόλοιπο του 50% του προγράμματος ΕΠΤΑ (θεομοθετημένοι πόροι για τους Δήμους). Έπειτα ούτε μια μελέτη δεν βρήκαμε που να είναι έτοιμη για χρηματοδότηση από το ΓαέΚΠΣ ή από άλλα προγράμματα.

Στην βετή θητεία σας κ. Δράγνε πήρατε 2.500.000 Ευρώ μόνο από το ΕΠΤΑ (πρόγραμμα που έδινε χρήματα όχι βάση επιλέξιμων και ανταγωνιστικών μελετών αλλά με πληθυσμιακά κυρίων κριτήρια, ανεξάρτητα από τις υποκειμενικές δυνατότητες των Δημάρχων και αντικειμενικών συγκυριών). Και όμως καταφέρατε με τόσα χρήματα και άλλα τόσα που πήρατε από την ΣΑΤΑ, ΚΑΠ, κ.τ.λ., με την ικανότητα που σας διέκρινε και την τόλμη σας, να μην κάνετε ούτε μια μελέτη για την ύδρευση του Δήμου μας ούτε μια μελέτη για αποχέτευση και Βιολογικό καθαρισμό.

Πώς άραγε να αναπτυχθεί τουριστικά η περιοχή μας αν δεν επιλυθούν αυτά τα δύο μεγάλα προβλήματα;

Δεν μπορούσατε κ. Δράγνε να πάρετε ούτε μια δραχμή από τα Ευρωπαϊκά Προγράμματα στην βετή θητεία σας, δεν σας γνώριζαν τα αρμόδια και υπεύθυνα όργανα της Διαχειριστικής Αρχής της Περιφέρειας Θεσσαλίας και έχετε το θράσος να κατηγορείτε εμάς για απραξία και αδυναμία να κάνουμε έργα όταν κανένας προμηθευτής του Δήμου δεν μας πουλούσε ούτε τα πιο αναγκαία και φτηνά υλικά που ζητούσε ο Δήμος. Με έλλειψη προσωπικού, υποδομών και χρημάτων, προσπαθήσαμε να βάλουμε τάξη και νοικοκύρεμα, θέτοντας σαν πρωταρχικό μας στόχο τη σωστή και ορθολογική διαχείριση και τον προγραμματισμό των πλέον αναγκαίων έργων και προμηθειών για το Δήμο μας.

Κατασκευάσαμε έργα μέσα στο 2003 (αποπεράτωση δημοτικού καταστήματος, κατασκευή ΚΕΠ, ανόρυξη γεωτρήσεων κ.τ.λ.), επισκευάσαμε και συντηρήσαμε δίκτυα ύδρευσης και άρδευσης δεξαμενών, δημοτικών πάρκων, δημοτικών και αγροτικών δρόμων κ.τ.λ.

Ο Πολιτιστικός και Αθλητικός Οργανισμός πραγματοποίησε το 2003 και το 2004 αμέτρητες εκδηλώσεις. Λειτουργήσαμε την 23/12/2003 το Πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι». Παραλάβαμε την υπηρεσία ύδρευσης εντελώς αποδιοργανωμένη και φτάσαμε στο σημείο να λειτουργεί υποδειγματικά. Αποκαταστήσαμε τα προβλήματα που υπήρχαν στα διδακτήρια της περιοχής και κάναμε πλήρη ανακαίνιση στο Στέκι Δημοτών. Έγινε επι-

σκευή και συντήρηση οργάνων στις Παιδικές Χαρές του Δήμου, καθαρίσαμε τα ρέματα και προβήκαμε σε κατασκευές αγωγών ομβρίων υδάτων. Προβήκαμε στην αγορά απορριμματοφόρου, συμμετείχαμε σε διάφορα προγράμματα για την μείωση της ανεργίας και βοηθήαμε τους αγρότες σε όλα τα προβλήματά τους.

Όλα τα παραπάνω και πολύ περισσότερα που ειπώθηκαν στη λογοδοσία, έγιναν κάτω από την πίεση των χρεών και της έλλειψης χρηματοδότησης από το κράτος και θεωρούμε ότι δεν κάναμε μια απλή διαχείριση αλλά άθλο.

Στην παραλία κατασκευάζονται δυο γήπεδα 5Χ5 και ένα γήπεδο beach volley με την προοπτική ενός ακόμη γηπέδου τένις. Με συνεχείς παρεμβάσεις μας έγινε ο κόμβος στη διασταύρωση με το Αεροδρόμιο Νέας Αγχιάλου και σύντομα θα γίνει και ο ισόπεδος κόμβος στη δυτική είσοδο Νέας Αγχιάλου καθώς και ο ανισόπεδος κόμβος στα καύσιμα του Μαμιδάκη έτσι που να εκλείψουν οι κίνδυνοι ατυχημάτων από τα επικίνδυνα αυτά σημεία του δρόμου βόλου Μικροθηβών.

Μετά από συγκοινωνιακή μελέτη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, σύντομα πεζοδρομείται η οδός Ελληνικής Αεροπορίας από την Σταυρίδη μέχρι 30ης Ιουλίου, προκειμένου να αναβαθμιστεί και να αναπτυχθεί το κέντρο της πόλης, με την μεταφορά και των δημοτικών καταστημάτων στην 30ης Ιουλίου, ώστε η κεντρική αγορά με την πλατεία να αποτελεί ένα ενιαίο σύνολο όπου ο κάθε δημότης να ηρεμεί και να διασκεδάσει ο αυτό το χώρο μακριά από ηχορύπανση και κίνηση αυτοκινήτων.

Στις 13/12/2004 δημοπρατήθηκε το πάρα πολύ αναγκαίο έργο αεραντικατάσταση αμιαντωσλήνων στις Μικροθηβές, προϋπολογισμού 277.000 Ευρώ, με χρηματοδοτούμενο πρόγραμμα, μετά από πρόσφατη μελέτη της Τ.Υ.Δ.Κ. Το έργο αυτό θα υλοποιηθεί μέχρι την άνοιξη του 2005.

Η άδεια του Κλειστού Γυμναστηρίου ολοκληρώνεται (μετά πολλών κόπων και βασάνων) άμεσα και θα υπάρξει χρηματοδότηση μέσα στο 2005 από το πρόγραμμα αεΕλλάδα 2004αε.

Η κατασκευή του Παιδικού Σταθμού στο δωρηθέν οικόπεδο και κτίσμα από τον συμπατριώτη μας κ. Μίμη Καραγατσλή, πέρασε από το Περιφερειακό Συμβούλιο Θεσσαλίας στις 29/10/2004, θα ενταχθεί το πρώτο δίμηνο του 2005 στο ΓαέΚΠΣ και θα δημοπρατηθεί τον Απρίλιο του 2005. Το έργο αυτό θα υλοποιηθεί μέχρι το τέλος του 2005.

Η μελέτη ύδρευσης του Δήμου μας, που τελείωσε στις αρχές του 2004 και στοίχισε μόνο 55.000 Ευρώ μαζί με το Φ.Π.Α, χωρίστηκε σε δυο φάσεις. Η πρώτη φάση αφορά το έργο της μεταφοράς του νερού αρίστης ποιότητας που βρήκαμε τον Αύγουστο του 2003 στη θέση αεΜάνες αε Μικροθηβών με αγωγή 11 χιλιομέτρων στην Νέα Αγχιάλο και την κατασκευή ενδιάμεσων επιπλέον δεξαμενών χωρητικότητας 1600κ.μ. Σημειώτεον ότι με το νερό αυτό θα υδρεύεται όλος ο Δήμος μας μαζί με τα δυο δημοτικά διαμερίσματα Αϊδινίου και Μικροθηβών και τους πέντε οικισμούς Κριθαριάς, Μαρθίου, Αγίου Γεωργίου, Μεγ. Βελανιδιάς και Δημητριάδας. Το έργο είναι με προοπτική 30ετίας και για πληθυσμό 15.000 κατοίκων. Η πρώτη φάση, προϋπολογισμού 1.986.000 Ευρώ + Φ.Π.Α, πέρασε από το Περιφερειακό Συμβούλιο Θεσσαλίας στις 29/10/2004 και θα ενταχθεί το πρώτο δίμηνο του 2005 στο ΓαέΚΠΣ και θα δημοπρατηθεί άμεσα. Η δεύτερη φάση αφορά την αντικατάσταση όλων των σωλήνων ύδρευσης της Νέας Αγχιάλου, προϋπολογισμού 1.641.000 Ευρώ + Φ.Π.Α και το έργο αυτό ψηφίστηκε ομόφωνα στο Δημοτικό Συμβούλιο της 24/11/2004 να ενταχθεί ως το πρώτο έργο στο Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ».

Επίσης στο Πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ», εντάξαμε κατά σειρά προτεραιότητας εκτός από το έργο της ύδρευσης, και τα παρακάτω έργα: την κατασκευή δημοτικών καταστημάτων επί της 30ης Ιουλίου προϋπολογισμού 400.000 ευρώ, την προμελέτη Μ.Ε.Λ (βιολογικός καθαρισμός) και μελέτη δικτύου ακαθάρτων και ομβρίων υδάτων προϋπολογισμού 350.000 Ευρώ, την μελέτη του Σταδίου Νέας Αγχιάλου προϋπολογισμού 50.000 Ευρώ, την μελέτη κατασκευής λιμενοβραχίονα αλιευτικού καταφυγίου προϋπολογισμού 150.000 Ευρώ, την μελέτη αξιοποίησης παραλιακών δημοτικών ιδιοκτησιών προϋπολογισμού 150.000 Ευρώ, την μελέτη πολυδύναμου Πολιτιστικού Κέντρου (ωδείο, κινηματογράφος, αίθουσες μουσικής, χορού κ.τ.λ) προϋπολογισμού 70.000 Ευρώ καθώς και άλλα έργα, συνολικά 26, προϋπολογισμού 11.201.000 Ευρώ.

Κ. Δράγνε, κάθε Δήμαρχος και δημοτική αρχή κρίνεται από τα έργα που υλοποιεί και όχι απ αυτά που δήθεν δρομολογεί με ανέτοιμες και μη ολοκληρωμένες μελέτες. Και χρειάζεται, όπως λένε,

για βετία για να παράγει έργο.

Εσείς, ήσασταν επί μια βετία Δήμαρχος, αλλά ουσιαστικό έργο δεν παράχθηκε, πέραν των έργων βιτρίνας με τον χρημάτων που πήρατε όπως από πριν ανέφερα. Στο επί μια βετία αξιωμα σου είναι αναγκαίο τώρα να προσδιορίσεις και με επιθετικό προσδιορισμό. Εμάς, όμως πολύ σύντομα μας κατέβαζες σε πολλές τρίτης κατηγορίας.

Μας κατηγορείς για αδράνεια, όταν εξαιτίας σου οι δημότες πίνουν επιβαλισμένο νερό.

Μας κατηγορείς για κρυψίνια, όταν οι δικοί σου σύμβουλοι νομίζουν πριν της εκλογής ότι τα χρέη του Δήμου ήταν μόνο 20.000.000 δραχμές.

Μας κατηγορείς για αδιαφάνεια, όταν δεν ξέρουμε που πήγαν τα χρήματα των Οργανισμών του Δήμου, αφού δεν έγιναν ακόμη οι απολογισμοί τους.

Μας κατηγορείς για ανεπάρκεια, εσύ η προσωποποίηση της ικανότητας και της γνώσης. Αλήθεια, μια και με κατηγορείς συνεχώς για το επάγγελμά μου και για τις σπουδές μου (Εφοριακός-Οικονομολόγος) γιατί δεν αναφέρθηκες ποτέ στο τι επάγγελμα και τι σπουδές έκανες εσύ, ο επαρκέστατος.

Δυστυχώς κ. Δράγνε, έχασες την ψυχραιμία σου, διότι διανοητοποίησες πως αεσαι αντίπαλο σου αε με γρήγορους ρυθμούς, με σοβαρότητα και συνέπεια, κλείνουν ανοιχτές πληγές που εσύ τους κληροδότησες και πως προσπαθούν και δίνουν λύσεις σε σοβαρά προβλήματα που εσύ πάλι τους χρέωσες. Κι όταν χάνεις την ψυχραιμία σου, αναγκάζεσαι να με διαβάσεις με ψέματα, συκοφαντίες, μέχρι που γίνεσαι γραφικός, όμως δε θα σου κάνω τη χάρη, ποτέ δε θα μπορέσεις ότι και αν πεις, να μου δημιουργήσεις τέτοιο κόμπλεξ ανωτερότητας, ώστε να κάνω λάθη.

Κ. Δράγνε, αντί να δίνετε οδηγίες προς ναυτιλομένους και να κάνετε υποδείξεις, καλά θα κάνατε να ασκείται εποικοδομητική και όχι στεία αντιπολίτευση.

Να ψηφίζετε και να συνδράμετε στην υλοποίηση κάθε σωστού και αναγκαίου έργου που αποφασίζει η δημοτική αρχή και όχι να καταπιεζόμαστε και να εναντιώνεστε σε έργα όπως: μελέτη ύδρευσης, μεταφορά δημοτικών καταστημάτων στην οδό 30ης Ιουλίου για να λειτουργήσει επιτέλους η πλατεία της πόλης μας, πεζοδρόμηση της Ελληνικής Αεροπορίας, κατασκευή τουαλετών στο χώρο της Γιορτής Κρασί, κατασκευή αποθηκών για τις ανάγκες του Δήμου, κατασκευή δρόμων με αυτεπιστασία για εξοικονόμηση χρημάτων, σύναψη δανείου (με ευνοϊκούς όρους) για αποπληρωμή δικών σας χρεών, σύναψη δανείου για αγορά αναγκαίων υλικών για το Δήμο (κάδοι απορριμμάτων, ανυψωτικό μηχανήματα), σύναψη δανείου για πληρωμή πριμ παραγωγικότητας των υπαλλήλων κ.τ.λ.

Να συμμετέχετε στις συνεδριάσεις των δημοτικών συμβουλίων όπου κρίνεται το μέλλον του Δήμου για την προσεχή 7ετία (συνεδρίαση 24/11/2004 με μοναδικό θέμα τον προγραμματισμό των έργων για το Πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ), όπως επίσης και στις συνεδριάσεις του Πολιτιστικού Οργανισμού και του Παιδικού Σταθμού όπου είσατε και Αντιπρόεδρος και λείπετε συνεχώς από 5 συνεδριάσεις.

Κ. Δράγνε, με συγχωρείτε αν σας στενοχώρησα με την παρέμβασή μου αυτή, αλλά πιστέψτε μου, αντί δεν ήταν ίσως η ανοιχτή επιστολή σας όπου δείχνετε ότι η ανοχή σας απέναντί μας έφτασε στα όρια αλλά η συνέπνευσή σας στην εφημερίδα ΓΝΩΜΗ στις 22/11/2004 όπου εκεί φάνηκε καθαρά ότι εσείς έχετε ξεπεράσει προ πολλού τα όρια της σύγχυσης.

Τι αναφέρετε εκεί; Ότι ήσασταν ο καλύτερος, αλλά χάσατε τις εκλογές γιατί δεν ίσχυε τότε ο νέος εκλογικός νόμος για την Τοπική Αυτοδιοίκηση που θα φέρεται σύντομα η Κυβέρνηση και θα εκλέγεται κάποιος Δήμαρχος από την πρώτη Κυριακή αν παίρνει το 42% των ψήφων;

αεΤώρα θα ήμουνα Δήμαρχος αε λέτε. Όμως πήρατε 41,6% και φυσικά καμία σοβαρή Κυβέρνηση δε θα ψηφίσει ποτέ τέτοιο νόμο.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να σας πω ότι εμείς έχουμε πρόγραμμα, στόχους, αναιτείς ιδέες και προπάντων είμαστε τίμιοι και συνεπείς και θα υλοποιήσουμε όσα μπορούμε περισσότερα.

Είμαστε ακόμη στην αρχή.

Γι αυτό κ. Δράγνε, μαζί με τους εκλεχτούς συνεργάτες σας, κρατείστε την ψυχραιμία σας (αν σας έχει απομείνει έστω και λίγη), θα την χρειαστείτε για τα επόμενα πολύ πιο δύσκολα χρόνια που έρχονται για σας.

Μιλάμε σοβαρά.

Με φιλικά αιθήματα προς τους αναγνώστες για την υπομονή τους.

**Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ**

Απάντηση

του δημοτικού συμβούλου κ. Ιωάννη Λ. Κίτσιου

Κύριε Διευθυντά,

Με αφορμή την ανοικτή επιστολή του πρώην Δημάρχου της Ν. Αγχιάλου κ. Δράγνε που δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο σας, θα ήθελα να παρατηρήσω και να σημειώσω τα εξής.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο τέως Δήμαρχος κ. Δράγνε καταφέρεται δημόσια εναντίον μου εκτοξεύοντας, κατά την προσφιλή του τακτική, λάσπη και ανυπόστατες κατηγορίες. Αναγκάζομαι όμως για πρώτη και μοναδική φορά να απαντήσω και να πάρω δημόσια θέση, θεωρώντας ότι η σιωπή μου απέναντι στις συνεχείς προκλήσεις του κ. Δράγνε, ενδεχομένως να εκτιμηθεί και ως αδυναμία.

Η πόλη μας είναι μικρή και οι δημότες γνωρίζονται πολύ καλά μεταξύ τους και με τα μικρά τους ονόματα, κανείς δεν μπορεί να κρυφτεί, η αλήθεια είναι γνωστή σε όλους.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή.

Ο κ. Δράγνε εκλέχτηκε για δύο συνεχείς τετραετίες Δήμαρχος της πόλης μας. Κατά την πρώτη θητεία ήμουν και εγώ εκλεγμένος δημοτικός σύμβουλος με τον δικό του συνδυασμό. Στις δημοτικές εκλογές που εκλέχτηκε για δεύτερη φορά Δήμαρχος τον υποστήριξα φανερά και ενεργά, χωρίς να θέσω υποψηφιότητα στο δημοτικό Συμβούλιο.

Στις τελευταίες εκλογές του 2003 ηγήθηκα ανεξάρτητου συνδυασμού δημοτών καταθέτοντας το πρόγραμμα και το όραμά μας για την πόλη της Ν. Αγχιάλου. Στις εκλογές αυτές ο συνδυασμός μας έλαβε το 20% των ψήφων, ποσοστό που σε μια μικρή πόλη εν μέσω κομματικών υποψηφιοτήτων με οικονομική στήριξη από διάφορα κέντρα θεωρούμε ότι αποτελεί μέγιστη τιμή και αναγνώριση. Για μένα προσωπικά αποτελεί δέσμευση να εργαστώ για την πρόοδο της πόλης με όσες δυνατότητες μου δίνει η θέση του δημοτικού συμβούλου της ελάσσονος μειοψηφίας. Είναι γνωστό ότι το αποτέλεσμα των τελευταίων δημοτικών εκλογών κρίθηκε με επαναληπτική διεξαγωγή τους την δεύτερη Κυριακή, μεταξύ του νυν Δημάρχου κ. Καραπατάκη και του κ. Δράγνε.

Είναι επίσης γνωστό ότι στις επαναληπτικές εκλογές της δεύτερης Κυριακής, εγώ προσωπικά τάχθηκα ανοικτά και υποστήριξα την υποψηφιότητα του κ. Δράγνε.

Δυστυχώς ο κ. Δράγνε απέναντί μου υπήρξε αχάριστος, παρότι τον βοήθησα με όλες μου τις δυνάμεις στην πρώτη και στην δεύτερη τετραετία της θητείας του αλλά και στην τρίτη προσπάθειά του κατά την διαδικασία της επαναληπτικής ψηφοφορίας

Βεβαίως στις εκλογές οι δημότες είναι αυτοί που αποφασίζουν και επιλέγουν τον Δήμαρχό τους. Ιδιαίτερα την δεύτερη Κυριακή αυτό που καθορίζει το αποτέλεσμα είναι κυρίως η προσωπικότητα, η συγκρότηση, η ιστορία, ο χαρακτήρας και ο χειρισμός των θεμάτων από τους επικε-

φαλείς και υποψηφίους Δημάρχους. Ο κ. Δράγνε με μια σειρά άστοχων ενεργειών με μια κακή επικοινωνία με τους δημότες, με μια αλαζονική συμπεριφορά που είχε υιοθετήσει από την πρώτη κιόλας θητεία του στο Δήμο, κατάφερε και έχασε μόνος του.

Δυστυχώς ο κυρίαρχος λαός της πόλης μας δεν τον έκρινε ικανό και κατάλληλο να του εμπιστευθεί την διαχείριση των θεμάτων του τόπου και για τρίτη τετραετία. Διότι οι επιδόσεις του προφανώς κρίθηκαν ανεπαρκείς και πολύ κάτω του αναμενόμενου.

Και ενώ είναι γνωστό στην πόλη ότι ο κ. Δράγνε ηττήθηκε στις δημοτικές εκλογές και όχι ο συνδυασμός του, ο ίδιος μετά την εκλογική του αποτυχία προέβη σε διάφορες ενέργειες εναντίον δημοτών που δεν τον στήριξαν ή πιστεύει ότι δεν τον ψήφισαν, δείχνοντας μια άλλη πλευρά του χαρακτήρα του.

Στόχος του ανεξάρτητου συνδυασμού μας προεκλογικά και μετεκλογικά ήταν και παραμένει μια καλύτερη πόλη σήμερα, ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας. Το όραμά μας για τον τόπο και το πρόγραμμά μας ήταν συγκεκριμένο και είχε χρονικό ορίζοντα ορατό, με υλοποίηση των στόχων μέσα στη τετραετία.

Μετά τις εκλογές και από την θέση μου στο Δημοτικό Συμβούλιο ως σύμβουλος της ελάσσονος μειοψηφίας, αφιερώνω όλες τις δυνάμεις μου για την υλοποίηση έργων που θα αναδείξουν την πόλη και τα Δημοτικά της Διαμερίσματα και θα λύσουν τα προβλήματα όλων των δημοτών.

Εγώ αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση δεν πρόκειται να κάνω ποτέ και για κανένα.

Θα επικροτώ πάντοτε τα καλά και θα μάχομαι και θα κατηγοριάζω για τα άσχημα, τα ανεπίτρεπτα και ζημιοτικά για τους κατοίκους της πόλης που μας εμπιστεύονται και μας εκλέγουν για να τους υπηρετούμε και όχι να επιδιδομάστε σε άσκοπες κοκορομαχίες.

Υπηρετώ τον τόπο και τους συμπολίτες μου, δεν υπάρχει τίποτε στη σκιά, όπως κακώς υπαινίσσεται ο κ. Δράγνε και οι δημότες το γνωρίζουν πολύ καλά.

Βεβαίως στην τετραετία που διανύουμε με την εντολή των δημοτών ο Δήμαρχος κ. Ηλίας Καραπατάκης έχει την ευθύνη και την ευκαιρία να υλοποιήσει το πρόγραμμά του, όπως την ευκαιρία είχε και ο κ. Δράγνε στις δύο συνεχείς θητείες του ως Δήμαρχος.

Οι δημότες γνώριζαν το έργο του κ. Δράγνε πριν τις τελευταίες εκλογές και έκριναν, όπως θα κρίνουν άλλωστε και το έργο της σημερινής δημοτικής αρχής του κ. Καραπατάκη, με την λήξη της θητείας του.

Σας ευχαριστώ για την φιλοξενία

Ιωάννης Λ. Κίτσιος

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ο δήμαρχος Νέας Αγχιάλου **Ηλίας Καραπατάκης** εύχεται ολόψυχα για τις άγιες ημέρες που έρχονται

Χρόνια Πολλά και Καλή Χρονιά

Με υγεία, ευημερία και ομόνοια

Αγαπητές Αγχιαλίτισσες, Αγαπητοί Αγχιαλίτες,

Εύχομαι σ' όλους **προσωπική και οικογενειακή ευτυχία** και το μήνυμα της Γέννησης τους Θεανθρώπου μήνυμα αγάπης ας αποτελέσει οδηγό μας για μία αγαστή συνεργασία, ενότητα και αλληλεγγύη προς όφελος

όλων μας.

Με τις θερμότερες ευχές μου για το 2005

Γεώργιος Δράγνης
πρώην Δήμαρχος

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Αγροτική Τράπεζα: (24280)76306, 77178

Αεροδρόμιο: (24280) 76886

Αρχαιολογική Υπηρεσία: (24280) 76468, 77057

Δήμος Νέας Αγχιάλου: (24280) 76206, 76993, 77019

ΕΛΤΑ: (24280) 76208

ΚΕΠ: Τηλέφωνο και Fax: (24280) 76526

ΔΑΤΕ: (24280) 78181

Πυροσβεστική: (24280) 76111

Ιατρείο: (24280) 76666

Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου: (24280) 76768

ΙΚΑ: (24280) 92223

Ιατροί

Παθολόγοι:

Δάενας Κων/νος: (24280) 76290

Καπνιάς Δημήτρης: (24280) 77595

Σαμουρέλης Ιωάννης: (24280) 77474

Μικροβιολόγος:

Δρόσου-Κοπάνου Στέλλα: (24280) 77893

Οδοντίατροι:

Αγαπίδου Βικτωρία: (24280) 77246

Ρόμτσος Αθανάσιος: (24280) 76155

Φαρμακεία:

Βόλλαρης Γεώργιος: (24280) 77177

Κρανά Ευαγγελία: (24280) 76000

Μποχώρης Δημήτριος: (24280) 78680

Λύκειο Ν. Αγχιάλου: (24280) 76363

Γυμνάσιο Ν. Αγχιάλου: (24280) 76193

1ο Δημοτικό Ευγένειο: (24280) 76225

2ο Δημοτικό Βαγλάνειο: (24280) 76456

Ο σκοπός του ελεύθερου διαλόγου μέσα από τις στήλες της εφημερίδας μας, αποβλέπει στη σωστή ενημέρωση των πολιτών για τα προβλήματα που απασχολούν την Αγχιάλο και όχι για προσωπικές αντιπαραθέσεις. Το βήμα του ελεύθερου διαλόγου είναι ανοικτό στη δημοτική αρχή και σε όλους τους πολίτες της Αγχιάλου. Το ύφος των άρθρων πρέπει να είναι ήπιο, να μην ενοχλεί και μέσα στα δημοκρατικά πλαίσια που αρμόζει σε ένα πολιτισμένο διάλογο. Επίσης, τα άρθρα δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις 250 λέξεις λόγω οικονομίας χώρου της εφημερίδας.

[Το Βήμα του Δημότη]

Γράφει ο Γεώργιος Μπουρτζής

Παλαιό Οινοποιείο

ΤΟ ΟΙΚΤΡΟ ΘΕΑΜΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ

Προ εικοσαετίας περίπου, το Υπουργείο Πολιτισμού υποχρεώθηκε, εκ των πραγμάτων, να προχωρήσει στην αναγκαστική απαλλοτρίωση του παλαιού συνεταιριστικού οινοποιείου Ν. Αγχιάλου (που είχε ανεγερθεί το 1958 για την κάλυψη των τότε επιτακτικών οινοποιητικών αναγκών της κατεχοχίνης αμπελοαγωγικής περιοχής μας) διότι, έστω και καθυστερημένα, διεπίστωσε ότι η περαιτέρω παραμονή και λειτουργία της οχληρής και ογκώδους εκείνης αγροτοβιομηχανικής μονάδας στο κέντρο της πόλης και μάλιστα πολύ κοντά στον κεντρικό αρχαιολογικό ιστό των Φθιωτίδων Θηβών, στην ακρόπολη της αρχαίας Πυράσου και στον περικαλλή Ναό του πολιούχου Αγ. Γεωργίου προκαλούσε έντονη αισθητική δυσαρμονία, απαξίωση και υποβάθμιση των σπουδαίων αυτών ιστορικών και πολιτιστικών μνημείων αλλά και της τουριστικής και πολιτισμένης εν γένει εμφάνισης του μοναδικού αυτού χώρου και ως εκ τούτου ορθώς έκρινε ότι η απαραίτητη αυτή αντινομία έπρεπε οπωσδήποτε να αρθεί.

Στην επίσπευση και πραγματοποίηση της απαλλοτρίωσης αυτής συνέτεινε, κατά πολύ επίσης, η ανάγκη εξασφάλισης κατάλληλου οικοπέδου για την προβλεπόμενη ίδρυση του, εξ ορισμού, απαραίτητου τοπικού αρχαιολογικού μουσείου προς περιφρούρηση, προβολή και ανάδειξη των πολλών και ανεκτίμητων αρχαιολογικών θησαυρών του τόπου, πολλοί των οποίων βρίσκονται διάσπαρτοι σε διάφορα άλλα μουσεία.

Παράλληλα, από την απαλλοτρίωση αυτή, πολλαπλώς ωφελημένος εξήλθε ο τοπικός Αγροτικός Συνεταιρισμός ο οποίος εισέπραξε από το ΥΠΠΟ μια παχυλή αποζημίωση με την οποία μπόρεσε να ξεκινήσει άμεσα τις διαδικασίες ανέγερσης (εκτός αστικής πλέον περιοχής) του νέου μεγάλου και σύγχρονου οινοποιείου, να καλύψει την απαιτούμενη δική του οικονομική συμμετοχή, δια της οποίας εξασφάλισε την απαραίτητη χρηματοδότηση από εθνικούς και κοινωνικούς πόρους, να ολοκληρώσει το έργο

Χαρακτηριστική όψη της σημερινής θλιβερής εικόνας του Παλαιού Οινοποιείου.

σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα και να απαλλαγεί έτσι διαπαντός από τα πολλά και ανυπερέβλητα προβλήματα που δημιουργούσε συνεχώς η εντός της πόλεως ασφυκτική και πλημμυρής λειτουργία του εργοστασίου.

Παρά ταύτα όμως, αν και πέρασαν από τότε είκοσι περίπου χρόνια, τίποτε το ουσιαστικό και συγκεκριμένο δεν έχει γίνει μέχρι τώρα από το αρμόδιο και υπεύθυνο Υπουργείο Πολιτισμού για την αξιοποίηση της προνομιούχου αυτής έκτασης και ειδικότερα για την κατασκευή του προβλεπόμενου μουσείου, η οποία, επί δεκαετίες τώρα, όλο μελετάται και αναβάλλεται. Εκείνο, που δυστυχώς, έχει απομείνει σήμερα απ όλη αυτή τη μακρά και πονεμένη ιστορία, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μόνο το αποκρουστικό κουφάρι του παλαιού οινοποιείου, η θλιβερή παρουσία του οποίου, στο κεντρικότερο σημείο της πόλης και δη εν μέσω σπουδαίων αρχαιολογικών και ιστορικών ευρημάτων, εκθέτει και διασύρει ανεπανόρθωτα τη συνολική, καλή κατά τ άλλα, εικόνα της περιοχής.

Κατόπιν τούτου, προβάλλει επιτακτική και επιβεβλημένη η ανάγκη της άμεσης και αποφασιστικής δραστηριο-

ποίησης της δημοτικής αρχής και των άλλων τοπικών φορέων, των αρμοδίων αρχαιολογικών υπηρεσιών και των βουλευτών του Νομού προς την κατεύθυνση να πιεστεί και να υποχρεωθεί το ΥΠΠΟ να προβεί, καταρχήν, στην ταχύτερη δυνατή καθαίρεση και εξάλειψη εκ μέσου της πόλεως του εγκατελειμένου και ερειπωμένου αυτού εργοστασίου, η ύπαρξη του οποίου την αποδυναμώνει και καθλώνει και στην, εν συνέχεια, ανέγερση, στον πλέον κατάλληλο αυτό χώρο, του αναγκαίου τοπικού μουσείου. Διότι, είναι πλέον καιρός να συνειδητοποιήσουμε καλά, όλοι εμείς οι Αγχιαλίτες (αρμόδιοι και μη) ότι εάν δεν απαλλαγεί ο χώρος αυτός από το άχαρο και σε πλήρη αποσύνθεση ευρισκόμενο οικοδομικό αυτό κατασκεύασμα, το οποίο, άλλωστε, ουδεμία αυθεντική και αρχιτεκτονική αξία έχει, ας μη περιμένουμε να πάρει ποτέ σάρκα και οστά και να γίνει απτή πραγματικότητα το μακροχρόνιο όραμα του Μουσείου Νέας Αγχιάλου. Ούτε, φυσικά, και οποιαδήποτε άλλη αξιολογή αναβάθμιση και αξιοποίηση της πολυτίμητης αυτής περιοχής μπορεί να γίνει εφόσον αυτή εξακολουθεί να παραμένει αιχμάλωτη και δέσμια

της εξαθλιωμένης αυτής φάμπρικας. Όσο συνεχίζουμε να τηρούμε την ίδια παθητική και αδιάφορη στάση, να ανεχόμαστε να διατηρείται άθικτο στη θέση του και να μην εξαλείφεται το ερείπιο αυτό και όσο ακόμα συνεχίζουμε να βαυκαλιζόμαστε με την ψευδαίσθηση ότι είναι ποτέ δυνατόν ο ακαλαίσθητος και διαβρωμένος αυτός τσιμεντένιος όγκος να συμμαζευτεί και να μεταμορφωθεί, ως δια μαγείας, σ ένα σύγχρονο αρχαιολογικό μουσείο (κάτι που δεν έγινε επί δύο δεκαετίες τώρα) τόσο πιο ισχυρό και ακλόνητο άλλοθι εξασφαλίζουμε, άθελά μας, στο Υπουργείο Πολιτισμού για να αναβάλλει και να αποφεύγει συνεχώς την ίδρυση του μουσείου μέχρις ότου το θέμα ξεχαστεί εντελώς και παραπεμφθεί οριστικά εις τας γνωστές καλένδρας.

Πάντως, είναι απορίας άξιο πώς το Υπουργείο αυτό και οι αρμόδιες υπηρεσίες του, που δικαιολογημένα, εξαντλούν κάθε δυνατότητα του Νόμου και απομακρύνουν από τον περιβάλλοντα χώρο των αρχαιολογικών μνημείων οποιοδήποτε αντιαισθητικό κτίσμα ή παντός άλλου είδους κατασκευή που δεν συνάδει με την ιερότητα των μνημείων αυτών, δείχνουν, επί είκοσι ήδη συναπτά έτη, τόση μεγάλη ανοχή και εθελουφλούν χαρακτηριστικά έναντι του οικτρού αυτού θεάματος που δεσπόζει προκλητικά του σημαντικότερου αρχαιολογικού συστήματος της πόλης και το οποίο με τους οπτικούς ρύπους, που εκπέμπει διαρκώς η κάκιση εμφάνισή του, μειώνει και αμαυρώνει θεαματικά το συνολικό προφίλ του τόπου. Εξάλλου, αποτελεί ασέβεια και περιφρόνηση προς τον φορολογούμενο Έλληνα πολίτη το γεγονός ότι ενώ το Ελληνικό Δημόσιο ξόδεψε, πριν από είκοσι χρόνια, πολλές δεκάδες εκατομμυρίων δραχμών για την απαλλοτρίωση και εξάλειψη του κτίσματος αυτού, εντούτοις, αυτό εξακολουθεί να στέκει ακόμη πεισματικά στη θέση του και να μας μειδιά ειρωνικά και αυτάρεσκα μέσα απ τις χαίνουσες ρωγμές του

[Αγροτική Οικονομία]

Αγροτικά Δάνεια

Γράφει ο Γεωπόνος Βασίλης Μπουφίδης

Με αφορμή την απόφαση της σημερινής κυβέρνησης για παραγωγή οφειλών από πανωτόκια και άλλες επιβαρύνσεις μέχρι το διπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου, ανάλογα με την περίπτωση κάθε δανειολήπτη, ο πολυγραφότατος συμπατριώτης μας γεωπόνος Βασίλης Μπουφίδης, μας έστειλε προς δημοσίευση τη δική του παραίνεση, που έγινε με ανοιχτή επιστολή προς την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου το 1997, για το ίδιο θέμα των πανωτοκίων, η οποία όπως φαίνεται καρποφόρησε σήμερα πολύ αργά.

Η ανοιχτή του επιστολή προς την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου είναι ένα από τα μικρά κεφάλαια της μικρής του μελέτης του 1997, όταν οι περισσότερες αγροκτηνοτροφικές επιχειρήσεις μικρές και μεγάλες όδευαν προς κατάρρευση από τα υπέρογκα αγροτικά επιτόκια με τίτλο «Τα υπέρογκα αγροτικά επιτόκια και ο ληστρικός ρόλος της Αγροτικής Τράπεζας».

Η ανοιχτή αυτή επιστολή λόγω του μεγέθους της, σε σύγκριση με την υπόλοιπη ύλη της εφημερίδας μας, είναι αδύνατο να σημοδιευθεί, αλλά βρίσκεται στη διάθεση του Συλλόγου μας και μπορούμε να την αποστείλουμε σε κάθε ενδιαφερόμενο. Η επιστολή αυτή πρέ-

πει να διαβαστεί από τους αγρότες μας, αφού όπως ο ίδιος δηλώνει με πολύ ταπεινοφροσύνη και προφητική υπήρξε και διδακτική, γιατί ήταν αποτέλεσμα επεξεργασίας επιστημονικών στοιχείων και δεδομένων μέσα από την παλλόμενη πραγματικότητα του γεωργικού χώρου, στον οποίο ο ίδιος ως γεωργοκτηνοτρόφος ζει και εργάζεται ως ιδιώτης γεωπόνος 50 ολόκληρα χρόνια, κάνοντας εφημεροσμένη επιστήμη.

Ο κ. Μπουφίδης μας γράφει κάτι φιλοσοφημένο ακόμα, που φαίνεται πως το εφήρμοζε και το εφαρμόζει σε όλη τη ζωή του:

«Ένας μεγάλος νομπελίστας και σοφός διατύπωσε

την κρυστάλλινη σκέψη του και τα αληθινά αισθήματα για τον άνθρωπο και την ιερή αποστολή του με τα παρακάτω λόγια: *Νιώθει κανείς άνθρωπος όταν έχει αφήσει απογόνους, όταν έχει φυτέψει ένα δέντρο, όταν έχει γράψει ένα βιβλίο».*

«Εμείς το δέντρο που φυτέψαμε στο χωράφι του αγρότη, είναι ήδη ηλικίας 50 χρόνων, μεγαλωμένο με τις καθοδηγητικές μας εργασίες-μελέτες, τις σωστές υποδείξεις μας και την ανιδιοτελεία μας. Σταθήκαμε πλάι στον αγρότη, άνθρωποι και άμισθοι σύμβουλοι του. Η πολιτεία και η τράπεζα όμως;».

[Δημοτικά]

Δημοσιεύουμε το Δελτίο Τύπου της Δημοτικής Αρχής με τις δραστηριότητες των μηνών Οκτωβρίου - Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου.

ΣΤΕΚΙ ΔΗΜΟΤΩΝ

Έγινε πλήρης ανακαίνιση στο πρώην Στέκι Δημοτών Νέας Αγχιάλου που πλέον έγινε αίθουσα μπαλέτου και χώρος διδασκαλίας της Θεατρικής Ομάδας του Πολιτιστικού Οργανισμού. Έγινε αντικατάσταση της στέγης, τοποθετήθηκε παρκέ, έγινε αλλαγή πορτοπαράθυρων με κουφώματα αλουμινίου (τύπου COPLAM), τοποθετήθηκαν μπάρες και καθρέπτες, κλιματισμός, επισκευάστηκαν οι τουαλέτες και δημιουργήθηκε χώρος για να αλλάζουν τα παιδιά (αποδυτήρια) και στρώθηκε με πλακάκια ο εξωτερικός χώρος γύρω από το κτίριο. Στις προσεχείς μέρες τοποθετείται και η ταμπέλα και σύντομα προγραμματίζονται και τα εγκαίνια του νέου χώρου άθλησης.

ΚΛΕΙΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ

Τελείωσαν όλες οι ενέργειες που έπρεπε να γίνουν, έτσι ο φάκελος του Κλειστού βρίσκεται για τελικό έλεγχο στην Νομαρχία, αναμένοντας έως 31-12-2004 την άδεια της Πολεοδομίας έτσι ώστε στις αρχές του 2005 να χρηματοδοτηθεί το έργο.

ΓΗΠΕΔΑ 5 Χ 5

Συνεχίζονται οι εργασίες κατασκευής για τα δύο γήπεδα 5Χ5 διαστάσεων 20 Χ 40μ., ενός beach volley και ενός γηπέδου τένις στο Αθλητικό και Πολιτιστικό Κέντρο «Νίκος Σαρμάνης» στο χώρο της Γιορτής Κρασιού του Δήμου μας.

ΔΡΟΜΟΙ

α) Ασφαλτοστρώθηκε ο αγροτικός δρόμος από την γέφυρα στα Πηγαδάκια έως και 200 μ. μετά τη διασταύρωση του δρόμου για το Αεροδρόμιο και σύντομα θα ασφαλτοστρωθεί και το κομμάτι μέχρι τη θέση Τουλούμπα, στα Αλώνια, μήκος επιπλέον 800μ.

β) Ασφαλτοστρώθηκαν στο Αλωνάκι δρόμοι 2.500 τετραγωνικών μέτρων και 4.000 τ.μ στο βορειοανατολικό άκρο της Νέας Αγχιάλου.

γ) Στην Κριθάρια ασφαλτοστρώθηκαν δυο δρόμοι 4.000 τ.μ και κατασκευάστηκε αποχετευτικός αγωγός ομβρίων υδάτων με ταυτόχρονη πεζοδρόμηση τμήματος δημοτικής οδού στην παραλία του οικισμού.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

α) Οικονομική βοήθεια ύψους 16.100 Ευρώ μας επιχορήγησε το Υπουργείο Εσωτερικών με την παρέμβαση του κ. Νάκου για λειψυδρία και σύντομα περιμένουμε άλλες 20.000 ευρώ για τον ίδιο σκοπό. Ο κ. Νάκος μας είχε επιχορηγήσει με άλλες 80.000 ευρώ που είχαμε χρησιμοποιήσει για την αντικατάσταση του αγωγού ύδρευσης που μεταφέρει νερό από τη Δεξαμενή της Νέας Αγχιάλου προς τους οικισμούς. Ευχάριστη συνέπεια όλων αυτών ήταν ο Δήμος να επιβαρυνθεί ελάχιστα οικονομικά. Για άλλη μια φορά ο Δήμαρχος κ. Καραπατάκης αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει τον κ. Νάκο για την αμέριστη συμπαράστασή του.

Ο Δήμαρχος κ. Καραπατάκης απέστειλε πρόσκληση στον κ. Νάκο να παραβρεθεί σε προσεχές Δημοτικό Συμβούλιο όπου θα εκτεθούν όλα τα προβλήματα του Δήμου και θα του ζητηθεί να συνδράμει στην επίλυσή τους. Ο κ. Νάκος αποδέχτηκε την πρόσκληση και θα είναι μαζί μας μετά τις γιορτές.

β) Εγκρίθηκε ποσό 10.000 Ευρώ από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης για εγγειωβελτικά έργα και αναμένουμε άλλες 30.000 ευρώ μέσα στο Δεκέμβριο για τον ίδιο σκοπό. Και εδώ ευχαριστούμε τον Διευθυντή του Υπουργού κ. Μήτσα για

για την επέμβασή του στον κ. Υπουργό ώστε να επιχορηγηθούμε με το παραπάνω ποσό.

ΙΣΟΠΕΔΟΣ ΚΟΜΒΟΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Μετά την κατασκευή του ισόπεδου κόμβου του Αεροδρομίου, ο Δήμαρχος μετά από συντονισμένες ενέργειες, έλαβε την διαβεβαίωση από κυβερνητικούς παράγοντες ότι σύντομα θα κατασκευαστεί και ο ισόπεδος κόμβος της δυτικής εισόδου της Νέας Αγχιάλου. Για το λόγο αυτό ο Δήμαρχος είχε επισκεφτεί προσφάτως και το Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ καταθέτοντας έγγραφο ζητώντας την συνδρομή του Υπουργείου για την κατασκευή του κόμβου. Μίλησε με τους αρμόδιους υπευθύνους και γενικά η συνάντηση κύλησε σε θετικό κλίμα. Σε αυτό το σημείο ο Δήμαρχος θα ήθελε να ευχαριστήσει και τον Αντιπρόεδρο της Βουλής, κ. Σούρλα, για την παρέμβαση του και την διαβεβαίωση μετά από δημοσίευμα στις τοπικές εφημερίδες του Βόλου ότι σύντομα θα ξεκινήσει και αυτό το μεγάλο έργο αφού ήδη έχει εγκριθεί η μελέτη και αναμένεται η εντολή χρηματοδότησης.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Το προσωπικό του Προγράμματος για τις άγιες μέρες των Χριστουγέννων πρόσφερε στις οικογένειες που φροντίζει ένα δωρό αγάπης: γλυκά, είδη ζυμαρικών, χαρτικά, κρέας, είδη φαρμακείου, λάδι, κρασί και άλλα είδη πρώτης ανάγκης. Επίσης και σε κάποιες άλλες οικογένειες που είναι σε αθλία κατάσταση πρόσφερε τα πιο πάνω είδη. Επίσης ο Δήμος Νέας Αγχιάλου θα προσφέρει στις άπορες οικογένειες του Δήμου είδη τροφίμων σαν ένα μικρό δείγμα αγάπης και συμπαραστάσης στους συνανθρώπους μας αυτές τις άγιες μέρες.

[Παιδαγωγικά]

Απόσπασμα από το υπό έκδοση βιβλίο του καθηγητή Μ.Ε. Θεοδώρου Γιάννη με τίτλο «Εμείς και οι Έφηβοι».

Από το 1988, έχω την τύχη να διδάσκω στο Δημόσιο σχολείο περνώντας από πολλά Γυμνάσια, Λύκεια (Γενικά και Τεχνικά) και να έρχομαι σε επαφή με νέους ανθρώπους της πρώτης και δεύτερης εφηβικής ηλικίας. Πολλές φορές αυτοί οι νέοι μου εξέθεσαν τις απόψεις τους γύρω από τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν στα σχολεία τους αλλά και στα σπίτια τους. Μίλησαν για την έλλειψη σεβασμού που πολλές φορές αντιμετώπιζον από πολλούς δασκάλους, αλλά και για την έλλειψη εμπιστοσύνης από τους γονείς τους.

Είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι ο ψυχίατρος Άλφρεντ Άντλερ, πριν περίπου εξήντα χρόνια, μπόρεσε να διατυπώσει το πρόβλημα που οδήγηε στις περισσότερες διαταραχές σχέσεων ανάμεσα στους εφήβους και τους ενήλικους: «Στην περίοδο της εφηβείας, μόνο ένας τύπος γονιού και δασκάλου μπορεί να συνεχίσει να καθοδηγεί το παιδί. Εκείνος που υπήρξε σύντροφος και συμπαραστάτης του με κατανόηση, στα παιδικά χρόνια. Οποιοδήποτε άλλο είδος γονιού ή δασκάλου αμέσως αποκλείεται από το παιδί στην περίοδο της εφηβείας. Το παιδί δεν θα του έχει

καμιά εμπιστοσύνη και θα τον θεωρεί τελείως ξένο, ίσως μάλιστα και εχθρό».

Το βιβλίο αυτό, απευθύνεται στους εφήβους αλλά και στους ενήλικες (γονείς και εκπαιδευτικούς), με σκοπό να εντοπιστούν οι αιτίες των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι έφηβοι κυρίως σε ότι αφορά τη σχέση τους με το σχολείο, αλλά και να υποδειχθούν ορισμένες προτάσεις για την επίλυσή τους.

Πιστεύω ότι δεν θα βοηθήσω μόνο στην ενίσχυση των σχέσεων συνεργασίας ανάμεσα σε εφήβους και ενήλικες, αλλά και ότι θα κινητοποιήσω γονείς και κυρίως συναδέλφους καθηγητές για να ασχοληθούν με περισσότερη σοβαρότητα και πιο δημοκρατικά, γύρω από τα μεγάλα εφηβικά προβλήματα. Είναι εκπληκτικό το πόσο λίγοι έφηβοι έχουν την κατάλληλη προετοιμασία, σήμερα, παρόλο που στόχος και των γονιών αλλά και του σχολείου είναι να προετοιμάσουν τους νέους για μια δύσκολη μεν κοινωνία, αλλά μια κοινωνία όπου θα αναγνωρίζεται η αξιοπρέπεια και η αξία καθενός από τα μέλη της.

ώσουν τους εφήβους να κάμουν αυτά τα πράγματα. Τα μηνύματα αυτά υπονοούν: «Δεν δικαιούσαι να σε σέβονται, γιατί αν εμείς δεν κάνουμε κάτι για σένα, ή αν δεν σε υποχρεώσουμε να το κάνεις, σίγουρα θα αποτύχεις».

Υπάρχει κρίση στην εφηβεία;

Εξαρτάται το τι ακριβώς εννοούμε όταν λέμε κρίση. Είναι γεγονός ότι στην εφηβεία υπάρχει ψυχολογικά μια ρευστότητα που δημιουργεί νέες προϋποθέσεις ωρίμανσης και αναδιάταξης του ψυχικού κόσμου. Κατά συνέπεια μπορεί να θεωρηθεί φυσιολογική κάποια λογική και ελεγχόμενη αναταραχή στον έφηβο.

Πάντως δεν θα πρέπει να θεωρείται κανόνας η αναταραχή, δεδομένου ότι μπορεί να αντισταθμιστεί συχνά, με επιτυχία από τον ίδιο τον έφηβο. Μάλιστα όταν έχουμε να κάνουμε με πολύ ήσυχα και υπάκουα παιδιά, τότε αυτό πρέπει να μας βάλει σε σκέψεις, ότι τα παιδιά αυτά δείχνουν απροθυμία στο να μεγαλώσουν και μπορεί να φταίει διάφορα πράγματα γι' αυτό (όπως αυταρχικό και τιμωρητικό περιβάλλον ή υπερευαίσθημα εκδηλώσεις απέναντι στο παιδί από πλευράς γονέων). Τότε έχουμε ουσιαστικά, την ανάπτυξη υπερβολικών μηχανισμών άμυνας (προς τις αναδυόμενες εξορμήσεις) που δημιουργούν φραγμό στη φυσιολογική διαδικασία ωρίμανσης. Ωστόσο, δεν είναι φυσιολογικό και αναμενόμενο να έχουμε σοβαρές αναστατώσεις στην εφηβεία και στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να τις αντιμετωπίσουμε σαν ψυχολογική διαταραχή. Ο λόγος είναι ότι αν δεν αντιμετωπιστούν με την ανάλογη ψυχολογική βοήθεια, είναι πιθανό να ξεπεραστούν ανώδυνα από τον έφηβο και αργότερα θα αφήσουν κάποια κατάλοιπα στην υπόλοιπη ζωή

του. Φυσικά είναι φανερό ότι όσο πιο υγιής είναι η προσωπικότητα του παιδιού, τόσο πιο εύκολα θα περάσει μέσα από την εφηβεία χωρίς να βιώσει έντονο άγχος ή κατάθλιψη. Γι' αυτό πρέπει να επενδύει κανείς σε ενδιαφέρον και προσοχή, από νωρίς στην παιδική ηλικία ώστε να προλάβει αργότερα τα απρόβλεπτα! Σημαντικό ρόλο για την πρόκληση αναταραχής στη διάρκεια της εφηβείας παίζουν η κληρονομικότητα αλλά κυρίως το περιβάλλον του εφήβου (οικογένεια), καθώς και παιδικές τραυματικές εμπειρίες, όπως αποχωρισμοί, θάνατος, διαζύγιο γονέων, αρρώστιες. Στις περιπτώσεις αυτές είναι αναμενόμενο να έχουμε θεαλλώδη εφηβεία με εσωτερική αναταραχή αλλά και εξωτερικά προβλήματα συμπεριφοράς στο σπίτι και στο σχολείο. Είπαμε ότι η εφηβεία εκτείνεται από τα 11-18 ή και 20 & 25 ακόμη χρόνια της ζωής του ανθρώπου.

Είναι όμως ενιαία ή έχει ιδιομορφίες όσο προχωρεί με την ηλικία;

Σίγουρα δεν είναι ομοιομορφή και συνηθίζουμε επιστημονικά να τη διαιρούμε σε τρία στάδια: Την προεφηβεία, τη μέση και την τελική εφηβεία. Τα όρια βέβαια αυτά είναι ο κανόνας αλλά ποικίλουν από άτομο σε άτομο όσον αφορά την έναρξη αλλά και τη διάρκεια. Για παράδειγμα κάποιοι 15χρονοι βλέπουμε ότι βρίσκονται σαφώς στο 1ο στάδιο ενώ άλλοι ήδη στο 3ο και τελικό. Πάντως οι περισσότεροι είναι στο 2ο μεσοστάδιο. Άλλοι παράγοντες που επηρεάζουν την ωρίμανση σε κάποιο στάδιο της εφηβείας είναι το φύλο, το πολιτιστικό επίπεδο, η κοινωνική τάξη, η κατάσταση της υγείας και άλλα.

Έτσι τα κορίτσια ωριμάζουν νωρίτερα από τα αγόρια, ειδικά στα πρώτα στάδια.

[Ιατρο-λογοτεχνικά]

Γράφει ο καθηγητής Παύλος Κ. Τούτουζας, Διευθυντής του ΕΛ.Ι.ΚΑΡ

Νέα από τη Ρώμη

Άλλαξαν τα πράγματα. Εκεί που τα βλέπαμε βουνό, εμπόδιο μεγάλο, τώρα μας φαίνονται όλα εφικτά. Νόσος του στελέχους με στένωση 70%, στομακική στένωση 80% του πρόσθιου κατιόντος, στομακική στένωση 60% της περιστερωμένης, κακή κατάσταση όλου του δικτύου της αριστερής στεφανιαίας αρτηρίας λόγω ασβέστωσης και αθηρωμάτων. Και επιπλέον να έχει στένωση αορτικής βαλβίδας. Απογοητεύεται ένας υδραυλικός που βεβαιώνεται για όλες αυτές τις βλάβες στο κεντρικό κανάλι ύδρευσης του κτιρίου, καθώς επίσης βλέπει και βλάβες στους δύο κυρίως κλάδους που φέρνουν νερό εις τους ορόφους. Απογοητεύεται και από τη γενική φθορά όλων των σωλήνων. Όμως αντίθετα αισθάνονται σήμερα οι επεμβατικοί μας ιατροί. Ο χειρουργός είναι έτοιμος να βάλει μπαϊπάς τρία, τέσσερα ή πιο πολλά. Ο καρδιολόγος με το μπαλόνι και το στέντ, έτοιμος να μπει στη μάχη. Κι όταν ο πάσχων, γιατρός παρακαλώ ο ίδιος, 76 ετών, αρνείται την εγχείρηση που όλοι σχεδόν εσύστησαν, τότε παρών φωνάζει ο επεμβατικός.

Μα είναι πολύ δύσκολο να ανοίξουν όλες αυτές οι βλάβες. Και είναι απροσπάτετο το στέλεχος, δεν υπάρχει παράπλευρη κυκλοφορία, π.χ. μπαϊπάς για το μεγάλο αυτό κανάλι, οπότε με φούσκωμα του μπαλονιού, αν κάπως ο χρόνος τραβήξει πιο πολύ, μπορεί να τα τινάξεις όλα στον αέρα, ισόγειο και ορόφους.

Αυτά γράφαμε, λέγαμε πέρυσι ή και πριν λίγους μήνες. Στην Ρώμη είδα καθετήρες που αναρροφούν το φρέσκο θρόμβο στην πρώτη ώρα οξέος εμφράγματος του μυοκαρδίου, έχουν μπαλόνια με νυστέρια, τα cutting balloons, περιστρεφόμενους αθηροτόμους που συμμαζεύουν εν ταυτώ τρίμματα και κομμάτια του αθηρωματος που στενεύει τον αυλό της αρτηρίας, θρυμματίζουν ακόμη και τις αβεστωμένες σκληρές βλάβες και τα προκύπτοντα υλικά αποσύρονται, τα βγάζουν σε συλλέκτη που είναι σαν καλάθι! Σήμερα μέσω της μηριαίας αρτηρίας (από την ρίζα του μηρού) προωθείται το σύρμα στη στεφανιαία που έχει αποφραχθεί και παρ'όλο ότι είναι κλειστή η αρτηρία από καιρό, μπορεί να χρονιά, ο επεμβατικός τα καταφέρνει να τρυπήσει τον τοίχο και να βγει σιγά-σιγά στον αυλό της αρτηρίας μετά τη βλάβη!

Απίστευτο! Δεν τρυπιέται με σύρμα η αβεστωμένη βλάβη.

Μα τα έδειξαν στη Ρώμη. Πεντακόσιοι άνθρωποι από όλον τον πλανήτη, όλοι έχοντας κάποια σχέση με τις στεφανιογραφίες, μπαλόνια και τα συναφή, τα είδαμε και εντυπωσιαστήκαμε. Στο Μιλάνο, στο Λονδίνο, στο Σιάμπεργκ της Γερμανίας εγίνοντο οι επεμβάσεις σε γιγαντο-οθόνη. Βλέπαμε το παραμικρό στη στεφανιογραφία. Την πορεία του οδηγού σύρματος, τον καθετήρα με το μπαλόνι, με το στέντ, όλα. Είδαμε δύσκολα πολλά. Σε διχασμό της αρτηρίας, όπου επέμβαση είχε φόβο παλαιά, γιατί αν φύγει το εμπόδιο-αθήρωμα σε ένα κλάδο μπορούσε να κάνει ζημιά στον άλλο. Τώρα θες με την crushing τεχνική, θέλεις με τη V τακτική, με kissing μπαλόνια που φιλούνται και με τοποθέτηση stents που έχουν φάρμακο που εμποδίζει την επαναστένωση, λοιπόν όλα αυτά τα είδα να γίνονται αποτελεσματικά μπροστά μου! Πήγαν καλά όλες οι επεμβάσεις π.χ. στον ηλικιωμένο γιατρό που αναφέραμε, σε νέα γυναίκα με σκληροδερμία-πάθηση δύσκολη του κολλαγόνου-συνδετικού ιστού, σε νέο άνδρα με ερυθματώδη λύκο και σε πολλούς άλλους. Οι επεμβάσεις αυτές εγίνοντο από πρωτοπόρους της Ευρώπης και Αμερικής συγκεντρωμένους στα αιμοδυναμικά εργαστήρια των πόλεων που αναφέραμε. Και ο συντονιστής στη Ρώμη, στη μεγάλη αίθουσα του ξενοδοχείου που γινόταν το Συνέδριο, με αρκετούς σχολιαστές έκριναν-σχολίαζαν, συζητούσαν με αυτούς που έκαναν την επέμβαση, έκαναν προτάσεις σε κάθε φάση της αγγειοπλαστικής πορείας.

«Κύριε του ουρανού και της γης απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνετών και απεκάλυψας νηπίους». Έκρυψες τα μυστήριά σου από σοφούς και γνωστικούς και τα φανέρωσες φώσιες επιστήμονες της προσφοράς, απλούς ανθρώπους.

Απολογισμός

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΗ 2003-2004 ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΜΑΓΚΛΑΡΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ

Κατά το έτος 2003 ο Πολιτιστικός Οργανισμός «ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ ΘΗΒΕΣ» του Δήμου Ν. Αγχιάλου εκτός από τις διοργανώσεις που του έχουν ανατεθεί από το Δήμο Ν. Αγχιάλου (Καθαρά Δευτέρα, Ψαράδικη Βραδιά και τη συμμετοχή του στη Συντονιστική Επιτροπή της γιορτής κρασιού) πραγματοποίησε με απόφαση του Δ.Σ. του Οργανισμού τις παρακάτω εκδηλώσεις:

– **23 Μαρτίου 2003** στο Αμφιθέατρο του Δημαρχείου διάλεξη με τον κ. Γιώργο Διονυσίου, λαογράφο με θέμα: «Η συμβολή της Ανατολικής Ρωμυλίας στην Επανάσταση του 1821»

– **20 Απριλίου 2003**, Κυριακή εκδήλωση σε συνεργασία με το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Σκιάθου και το Σύλλογο Γυναικών αφιερωματική στον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη.

– **4 Μαΐου 2003**, Κυριακή εκδήλωση για την παρουσίαση του Ελληνικού Λεξικού του Λεξικογράφου-Ερευνητή κ. Κωνσταντινίδη Αριστείδη.

– **10 Μαΐου 2003**, Σάββατο πραγματοποιήθηκε η 8η Χορωδιακή Συνάντηση στο Αμφιθέατρο του Δημαρχείου.

– **11 Μαΐου 2003** Κυριακή θεατρική παράσταση από τη θεατρική σκηνή δικηγόρων Βόλου με το έργο «Λίστα γάμου» του Δ. Χαριτόπουλου.

– **4-6 Ιουλίου 2003** τριήμερο αφιερωμένο στο παιδί στο γήπεδο του Πυράσου με παράσταση μαριονέτας, κατασκευή κούκλας και παραμυθιάδες-θεατρικό παιχνίδι.

– **16 Ιουλίου 2003**, Τετάρτη στο χώρο της γιορτής κρασιού βραδιά χορού Λάτιν με τα χορευτικά της σχολής χορού Dance Academy της Δέσποινας Ακρίβου.

– **20 Ιουλίου 2003**, Κυριακή θεατρική παράσταση με το έργο του Παντελή Χορν «Το μελτεμάκι».

– **31 Ιουλίου 2003** Πέμπτη συναυλία με τη Γλυκερία στο χώρο της γιορτής κρασιού.

– **10 Αυγούστου 2003** Κυριακή συναυλία του Πάνου Κατσιμίχα με το συγκρότημα Ανοιχτή Θάλασσα.

– **30 Οκτωβρίου 2003** Παρασκευή διάλεξη στο Αμφιθέατρο του Δημαρχείου του Μανόλη Γλέζου με θέμα: «Τοπική Αυτοδιοίκηση».

– **21 Δεκεμβρίου 2003** Κυριακή συναυλία

στο Αμφιθέατρο με καλεσμένη τη Βυζαντινή και Παραδοσιακή Χορωδία Σχηματαρίνου.

– **28 Δεκεμβρίου 2003** Κυριακή Ρεσιτάλ πιάνου με το Θοδωρή Καραθόδωρο και την Ελένη Τσαρδακά.

Επίσης κατά το 2003-2004 τα Δημοτικά Χορευτικά εμφανίστηκαν, εκτός από το Δήμο μας σε πολλές εκδηλώσεις παίρνοντας μέρος σε άλλους Δήμους σε Φεστιβάλ Παραδοσιακών χορών. Η Δημοτική Χορωδία συμμετείχε σε χορωδιακά φεστιβάλ άλλων Δήμων εκπροσωπώντας το Δήμο Νέας Αγχιάλου. Τέλος, η θεατρική ομάδα πραγματοποίησε όλο το καλοκαίρι περιοδείες παρουσιάζοντας την παράσταση «αφιέρωμα στην Αγχιάλο» και θα συνεχίσει τις περιοδείες αυτές καλεσμένη άλλων Δήμων.

Κατά το έτος 2004 πραγματοποιήθηκαν οι εξής εκδηλώσεις:

20 Φεβρουαρίου 2004: Ο Πολιτιστικός Οργανισμός σε συνεργασία με τον Αθλητικό Οργανισμό διοργάνωσαν αποκριάτικη εκδήλωση για τους μικρούς δημότες.

23 Φεβρουαρίου 2004: Γιορτάστηκαν τα καθιερωμένα κούλουμα στην παραλία, προσφέροντας σε όλους τους δημότες σαρακοσιανά φαγητά και κρασί

28 Μαρτίου 2004: Πραγματοποιήθηκε μουσική εκδήλωση με καλεσμένους το μουσικό σχήμα «Οι μελωδοί της παράδοσης» παρουσιάζοντας λόγια μουσική της Ανατολής.

8 Μαΐου 2004: Ο Πολιτιστικός Οργανισμός και η Δημοτική Χορωδία Ν. Αγχιάλου διοργάνωσαν την 9η Χορωδιακή συνάντηση με τη συμμετοχή των χορωδιών «Μελίσματα» Ηλιούπολης, Δημοτικές Χορωδίες Φαρσάλων, Περάματος και Ν. Αγχιάλου.

22-23-24 Μαΐου και 1 Αυγούστου 2004: Η θεατρική ομάδα του Πολιτιστικού Οργανισμού παρουσίασε τη θεατρική παράσταση «αφιέρωμα στην Αγχιάλο» σε μια αναδρομή της ιστορίας των Αγχιαλιτών.

5 Ιουνίου 2004: Δόθηκε παράσταση μαριονέτας για τους μικρούς δημότες.

21 Ιουνίου στο Αϊδίνι: Εκδήλωση της Χορωδίας του Δήμου με το Χορευτικό του Πολιτιστικού.

17 Ιουλίου 2004: Ψαράδικη βραδιά με τη

συμμετοχή χορευτικών συγκροτημάτων και λαϊκής ορχήστρας.

21 Ιουλίου 2004: Στο Αϊδίνι παράσταση σκιών.

25 Ιουλίου 2004: Στις Μικροθήβες παράσταση με θέατρο σκιών.

25 Ιουλίου 2004: Στο παραλιακό πάρκο πραγματοποιήθηκε Φεστιβάλ-Διαγωνισμός ερασιτεχνικού τραγουδιού με τη συμμετοχή νεανικών συγκροτημάτων και βράβευση του καλύτερου. Ακολούθησε συναυλία με τους Magic de Spell.

31 Ιουλίου 2004: Ο Πολιτιστικός Οργανισμός και η Πρωτοβουλία Πολιτών διοργάνωσαν συναυλία στην παραλία και όλα τα έσοδα κατατέθηκαν στον ειδικό λογαριασμό της Αγροτικής Τράπεζας για την υλοποίηση των έργων ανάπλασης του Χώρου.

1 Αυγούστου 2004: Τελετή υποδοχής της φλόγας.

2 Αυγούστου 2004: Στο κεντρικό πάρκο δόθηκε συναυλία με το Γιώργο Αποστολόπουλο, Μανώλη Εγκολφινό κ.ά.

5-8 Αυγούστου: Γιορτή κρασιού.

Επίσης σε όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού 2004 πραγματοποιήθηκαν εκθέσεις έργων ντόπιων καλλιτεχνών και συγκεκριμένα:

3 Ιουλίου-9 Ιουλίου: Έκθεση κεραμικής της Καραντενιζή Ελένης.

10 Ιουλίου-16 Ιουλίου: Έκθεση Ζωγραφικής- Χαλκογραφίας της Αμινάτα-Λαχάϊ, Αγγελικής Βυριδής.

17 Ιουλίου-23 Ιουλίου: Δημιουργίες με πέτρες και βότσαλα του Γιώργου Αποστολόπουλου.

24 Ιουλίου-30 Ιουλίου: Έκθεση γλυκών και παραδοσιακών εδεσμάτων από τον Αγροτικό Συνεταιρισμό Γυναικών Ν. Αγχιάλου.

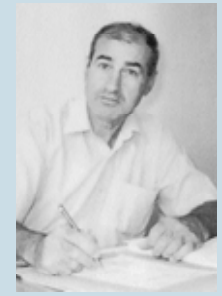
31 Ιουλίου- 12 Αυγούστου: Έκθεση ζωγραφικής του Δημήτρη Αργυρίου.

13 Αυγούστου-22 Αυγούστου: Έκθεση ζωγραφικής του Γιώργου Διονυσίου.

23 Αυγούστου-29 Αυγούστου: Έκθεση Αγογραφίας- Ζωγραφικής της Μακρυγιάννη Θεοδώρας.

Από το Νοέμβριο του 2004 και για τη διετία 2005-2006 Πρόεδρος του Πολιτιστικού Οργανισμού αναλαμβάνει ο κ. Τσάμης Ευθύμιος και Αντιπρόεδρος η κ. Μαγκλάρα Αγγελική.

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΓΥΡΟΣ

Ο νέος Πρόεδρος του Αθλητικού Οργανισμού του Δήμου Νέας Αγχιάλου Αναστάσιος Παπαγεωργίου

Την Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου διεξήχθη με επιτυχία ο Ποδηλατικός Γύρος που διοργάνωσε ο Αθλητικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Εβδομάδας Μετακίνησης. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου Κος Ηλίας Καραπατάκης, ο Πρόεδρος του Αθλητικού Οργανισμού Κος Αναστάσιος Παπαγεωργίου, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Αθλητικού Οργανισμού, Κα Μαρία Τσιάμη, Σταυρούλα Πορφύριου και πλήθος κόσμου.

Στο τέλος της ποδηλατοδρομίας που συμμετείχαν μαθητές σχολείων απονεμήθηκαν στους νικητές κύπελλα, μετάλλια, διπλώματα και αναμνηστικά δώρα.

Συγκεκριμένα από τους συμμετέχοντες των Δημοτικών πρώτος αναδείχθηκε ο Παρθένος Στέφανος, δεύτερος ο Ζητούδης Στέργιος και τρίτος ο Πύλος Γιώργος. Από τους μαθητές του Γυμνασίου διακρίθηκε πρώτος ο Κόπανος Μένιος, δεύτερος ο Γκιόκας Βασίλης, ενώ την Τρίτη θέση μοιράστηκαν οι Κώστας Καρατάσος και Χρήστος Μπούτλας. Τέλος από τους μαθητές του Λυκείου πρώτος αναδείχθηκε ο Άγγελος Αλεξανδρόπουλος και δεύτερος ο Γιάννης Πατσιαούρας.

Στη συνέχεια κληρώθηκαν τρία ποδήλατα, ευγενική προσφορά των καταστημάτων Ψών Μιλτ. Πολυζού, Δημητριάδης 77-Βόλος, «Ποδήλατα Γεωργιάδη», Θειρών 2-Ν. Ιωνία Βόλου και Κωνσταντίνου Αιμονιώτη στη Νέα Αγχιάλο. Οι τυχεροί που κληρώθηκαν είναι οι εξής: Η μαθήτρια του δημοτικού Ερρινάκη Άννα-Παρασκευή, ο μαθητής του Γυμνασίου Κων/νος Παρασκευόπουλος του Χρήστου και ο μαθητής του Λυκείου Πατσιαούρας Γιάννης.

«Α.Σ. ΠΥΡΑΣΟΣ»

Ακαδημία Ποδοσφαίρου

Δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή του κ. Σπύρου Αγγελόπουλου, μέλους του Δ.Σ. του «Α.Σ. ΠΥΡΑΣΟΣ» και προπονητή της Ακαδημίας Ποδοσφαίρου που ίδρυσε ο Σύλλογος, στην οποία φαίνεται ότι γίνεται αξιολογή δουλειά στο πλαίσιο της ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού και συμβάλλει στην αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των νέων της Αγχιάλου.

Κύριε Πρόεδρε, Αναγνωρίζοντάς σας ως φορέα ενδιαφερόμενο για κάθε θετική δραστηριότητα που λαμβάνει χώρα στην Νέα Αγχιάλο, σας ενημερώνω, εκπροσωπώντας το διοικητικό συμβούλιο του ΠΥΡΑΣΟΥ, πως από διμήνου έχει ξεκινήσει η λειτουργία της Ακαδημίας ποδοσφαίρου του συλλόγου μας.

Η προσπάθειά μας είχε μεγάλη απήχηση, και ήδη είκοσι πέντε και πλέον παιδιά γεννημένα τα έτη 1990-1992 ενσωματώθηκαν στην Ακαδημία. Ο υπογράφων εκτελών χρέη υπευθύνου και προπονητού αυτής, εργάζομαι ανιδιοτελώς, και ως εκ τούτου οι νεαροί αθλητά δεν υποχρεούνται σε μηνιαία συνδρομή.

Οφείλω βεβαίως να ευχαριστήσω τον Δήμο Ν.Αγχιάλου που υπεσχέθη να καλύψει τα μικρά έξοδα που θα παρουσιαστούν στην πορεία, την σχολή οδηγών ΔΡΟΜΕΑΣ του συμπολίτου μας Ιωάννη Παπουτσή για την προσφορά μίας πλήρους αθλητικής εμφανίσεως καθώς και τους γονείς των αθλητών για την προσφορά μίας δεύτερης.

Η αποστολή της Ακαδημίας έχει διττό χαρακτήρα. Αφ' ενός την ανέγερση ταλαντούχων αθλητών, αφ' ετέρου την συμβολή στην προσπάθεια αποφυγής πονηρών κι επικίνδυνων κατευθύνσεων των νεαρών του τόπου μας, που δυστυχώς η μικρή μας κοινωνία έχει να επιδείξει

πολλά αρνητικά παραδείγματα.

Μέσα από την εφημερίδα σας, καλώ τους δημότες να βοηθήσουν αυτήν την προσπάθεια, και τους γονείς των αθλητών να συνεργαστούν μαζί μας ώστε να μην αποβεί αυτή η δραστηριότητα των παιδιών τους τροχοπέδη στην σχολική τους πρόοδο, που είναι το πρωτεύον.

Στον αγωνιστικό τομέα, θα λάβουμε μέρος στο πρωτάθλημα που διοργανώνει η Νομαρχία Μαγνησίας. Μέχρι στιγμής τα μηνύματα είναι πολύ ελπιδοφόρα αφού σε τρεις φιλικούς αγώνες έχουμε ισάριθμες νίκες.

Τέλος, αφού σας ευχαριστήσω προκαταβολικώς για την προβολή της προσπάθειάς μας, σας υποβάλλω ονομαστική κατάσταση των αθλητών.

1. Καζαντζίδης Γεώργιος-Αχιλλέας του Προδρόμου
2. Γραβάνης Αθανάσιος του Δημητρίου
3. Αλεξανδρόπουλος Άγγελος του Γεωργίου
4. Πατσιαούρας Παναγιώτης του Γεωργίου
5. Μπούτλας Χρήστος του Ιωάννου
6. Σίμος Χρήστος του Θωμά
7. Ρίζος Χρυσόστομος του Περικλέους
8. Μαγαλιός Νικόλαος του Αθανασίου
9. Παπουτσή Γρηγόριος του Ιωάννου
10. Κόπανος Κλεομένης του Αριστείδου
11. Πατσιαούρας Ιωάννης του Νικολάου
12. Κολώνης Γεώργιος του Λάμπρου
13. Κραβαρίτης Μάριος του Δημητρίου
14. Παρασκευόπουλος Σωτήριος του Χρήστου
15. Παρασκευόπουλος Κωνσταντίνος του Χρήστου
16. Λάμπας Χρήστος του Χαραλάμπους
17. Κωστούλας Οδυσσέας του Ιωάννου
18. Πανάγου Νικόλαος του Ευθυμίου
19. Τσάμης Νικόλαος του Δημητρίου
20. Καρατάσος Κωνσταντίνος του Λάμπρου
21. Βέτσικας Ιωάννης του Ευσταθίου
22. Κουφαλιδάκης Γεώργιος του Βασιλείου
23. Σπύρου Αθανάσιος του Σπυριδώνος
24. Σπίνος Αθανάσιος του Γρηγορίου
25. Κωστούλας Στυλιανός του Ιωάννου
26. Καρατζόγλου Μιχαήλ-Νικόλαος του Αργυρίου
27. Αρουντουιάν Γεώργιος του Μαρτά

Μετά τιμής, Αγγελόπουλος Σπύρος

[Πολιτιστικά]

Γιώργος Διονυσίου

(ΕΝΑΣ ΑΓΧΙΑΛΙΤΗΣ ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ)

Πολύ συζητιέται το αν ο Καλλιτέχνης γεννιέται ή γίνεται. Το τάλεντο (έμφυτο χάρισμα) ή η μάθηση παίζει τον κύριο ρόλο; Ένα όμως είναι βέβαιο: πως χωρίς τάλεντο η Τέχνη μένει λειψή!

Ο Γιώργος Διονυσίου το έχει αποδείξει πολλές φορές στην μακριά θητεία του στη ζωγραφική και στην γλυπτική. Έχει συμμετάσχει σε πάρα πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις ζωγραφικής στην Αθήνα και στο Βόλο και πάντοτε τα έργα του έτυχαν καλής κριτικής. Είναι σήμερα ο σημαντικότερος ζωγράφος στην πατρίδα του Νέα Αγχιάλο.

Ασχολείται με όλα τα είδη και τεχντροπίες (ελαιογραφίες, τοπία, υδατογραφίες, προσωπογραφίες, μνημεία) και η καλλιτεχνική παραγωγή του και αξιοθαύμαστη και ενδιαφέρουσα είναι.

Το περασμένο καλοκαίρι, με πρωτοβουλία του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Ν. Αγχιάλου, έγινε στη Νέα Αγχιάλο ατομική έκθεση υδατογραφιών (ακου-

αρέλες) του Γιώργου Διονυσίου, εξαιρετικής ομορφιάς και σημασίας. Ο Ζωγράφος με απαλά χρώματα αποθανάτισε καλλιτεχνικά πλήθος ιστορικών τόπων και μνημείων της Νέας Αγχιάλου (θέατρο Φθιώτιδων Θηβών, βυζαντινές εκκλησίες κ.α.) και όλες οι ακουαρέλες είναι άξιες προσοχής.

Με το θέμα της έκθεσής του «Η άλλη όψη της Νέας Αγχιάλου» ο ζωγράφος ήθελε να αναδείξει τα λαμπρά υπολείμματα ενός πολιτισμού που κοσμούν τη Ν. Αγχιάλο και να κεντρίσει το ενδιαφέρον των αρμοδίων για την ανέγερση του Αρχαιολογικού Μουσείου και της αναστήλωσης του Αρχαίου Θεάτρου των Μικροθηβών.

Γι' αυτήν την τόσο ενδιαφέρουσα για την τέχνη και τη Νέα Αγχιάλο προσφορά του ο Γιώργος Διονυσίου είναι άξιος συγχαρητηρίων και ευχόμεστε, να συνεχίσει επάξια την απόδοσή του!

Δυστυχώς ο Δήμος Νέας Αγχιάλου δεν διαθέτει μια μεγάλη αί-

θουσα εικαστικής τέχνης και εκθέσεων και έτσι η έκθεση των υδατογραφιών έγινε στο ισόγειο του παραλιακού μικρού κτιρίου, που δεν προσφερόταν για την καλή προβολή και αισθητική αξιολόγηση των έργων του ζωγράφου.

Θα πρέπει να τονιστεί και άλλοτε το έγγραφο στην εφημερίδα μας (Φύλλο 20/1998), πως ο Γιώργος Διονυσίου είναι ένα σπουδαίο καλλιτεχνικό κεφάλαιο για τη Νέα Αγχιάλο, που μπρέπει να αξιοποιηθεί όσο είναι καιρός.

Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου θα έπρεπε να αγοράσει πολλές απ' αυτές τις ακουαρέλες, που τόσο αναδεικνύουν την ιστορική σημασία και αξία της Νέας Αγχιάλου, για να τις αναρτήσει στα γραφεία του Δήμου, όπου εκτός της αισθητικής απόλαυσης, θα γινόταν και μια αξιολογή καλλιτεχνική τουριστική διαφήμιση του τόπου.

Πολλά πρέπει ακόμα, να γίνουν...

Τ.Π.

Στάθης Θεοχαράκης
ΜΟΥΣΙΚΟΣ

Ο Στάθης Θεοχαράκης γεννήθηκε στο Βόλο και μεγάλωσε στη Νέα Αγχιάλο. Γονείς του ο Θεοχάρης και η Ευανθία Θεοχαράκη. Επαγγελματίας μουσικός από νεαρή ηλικία, μέλος των Masters και άλλων συγκροτημάτων, γίνεται ιδιαίτερα γνωστός στην Αθήνα (1986-1989) και συνεργάζεται με πρόσωπα που διαμορφώνουν την ελληνική ροκ σκηνή, αλλά και το έντεχνο τραγούδι. Παράλληλα, γράφει και δικές του συνθέσεις που παρουσιάζονται από το Γ' Πρόγραμμα της ΕΡΑ. Η μουσική του χαρακτηρίζεται από αρμονικό και ηχοχρωματικό πλούτο. Κυρίαρχο ρόλο παίζουν τα πλήκτρα και οι ηλεκτρονικοί ήχοι, οι οποίοι, έτσι όπως αναδύονται, από τη μια φλερτάρουν με τη τζαζ και τον αυτοσχεδιασμό κι από την άλλη υποβάλλουν τον ακροατή σ' ένα ατμοσφαιρικό κλίμα. Στην πρόσφατη δουλειά του περιλαμβάνονται δύο CD με τίτλους «Καλή ανάσταση» και «Δίχως άμφια». Ο Στάθης Θεοχαράκης ζει σήμερα στη Νέα Αγχιάλο και δείχνει να το απολαμβάνει. Για κάποιον που έχει περπατήσει ως επαγγελματίας στο πλευρό μουσικών όπως οι Κατσιμιχαίοι, η Δ. Γαλάνη, η Ελ. Αρβανιτάκη, ο Γ. Γιοκαρίνης, ο Κ. Τουρνάς, ο Γ. Ζουγανέλης, ο Σ. Παπαδημητρίου και ο Μ. Γρηγορίου είναι μια επιλογή που πρέπει να την έχεις βαθύτατα φιλοσοφήσει και να είσαι πλήρως αποφασισμένος να την υπερασπιστείς. Το καλοκαίρι είχαμε τη χαρά να απολαύσουμε τις μελωδίες του στο «Ρόδο». Το χειμώνα ο Στάθης παίζει στο Βόλο.

Έκθεση Ζωγραφικής - Αγιογραφίας

ΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ (23-29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2004)

Ονομάζομαι Θεοδώρα Μακρυγιάννη. Γεννήθηκα στο Μόρες της Γερμανίας από γονείς μετανάστες. Έζησα και μεγάλωσα στην όμορφη πόλη της Νέας Αγχιάλου. Η ζωγραφική ήταν πάντα μια έμφυτη κλίση μου την οποία αξιοποίησα όταν ήδη είχα αποκτήσει οικογένεια με δυο παιδιά.

Παρακολούθησα μαθήματα Αγιογραφίας στο πνευματικό κέντρο του Αγίου Γεωργίου Ν. Αγχιάλου το 1996 και στο πνευματικό κέντρο της Μητρόπολης Αγ. Νικολάου Βόλου το 1997. Τελείωσα τη σχολή αγιογραφίας «ΑΝΟΔΟΣ» στο Καματερό Αθήνας το 1999. Ένα χρόνο πριν ξεκίνησα σπουδές σχεδίου με Η/Υ (AutoCAD-cadwar), καθώς επίσης και ελεύθερο και γραμμικό σχέδιο στη νυχτερινή σχολή του Τεχνικού Επαγγελματικού Εκπαιδευτηρίου της Νέας Ιωνίας Βόλου. Το 2003 τελείωσα και τη διετή εκπαίδευση στο ΙΕΚ Βόλου με ειδικότητα «Σχεδιαστών Μέσω Συστημάτων Η/Υ στον κατασκευαστικό τομέα». Τον Απρίλιο του 2004 έλαβα μέρος στον Παγκόσμιο Μαθητικό Διαγωνισμό από την ιερά μονή

Κουτλουμουσίου του Αγίου Όρους υπό την αιγίδα του Πατριαρχείου και του Υπουργείου Παιδείας με θέμα «ΚΟΣΜΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ» όπου βραβεύτηκα με το 1ο παγκόσμιο βραβείο Ζωγραφικής στις 25 Απριλίου 2004 στο Βελγίδιο Συνεδριακό Κέντρο στη Θεσσαλονίκη.

Συμμετοχή σε εκθέσεις ΟΜΑΔΙΚΕΣ

- 1η Έκθεση στην Αθήνα με τη σχολή Άνοδος το 1999.
- 2η Έκθεση στη Ν. Αγχιάλο που διοργάνωσε ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Ν. Αγχιάλου στο Παλιό Τελωνείο το 2000.
- 3η Έκθεση στην Αθήνα με τη σχολή Άνοδος το 2001.
- 4η Έκθεση στην Αθήνα με τη σχολή Άνοδος το 2002.
- 5η Έκθεση στην Πανελλαδική έκθεση έργων των ΤΕΕ στο Βόλο το 2003.
- 6η Έκθεση στον Παγκόσμιο διαγωνισμό της Ι.Μ. Κουτλουμουσίου «Κοσμάς ο Αιτωλός» στη Θεσσαλονίκη το 2004.
- 1η Ατομική Έκθεση, Ν. Αγχιάλος 2004.

Η Δημοτική Χορωδία Ν. Αγχιάλου

ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΟ ΠΕΡΑΜΑ

Επέστρεψε από την Αθήνα την Κυριακή η Δημοτική Χορωδία Ν. Αγχιάλου, όπου εμφανίστηκε στο 6ο Χορωδιακό Φεστιβάλ του Δήμου Περάματος. Στο Φεστιβάλ συμμετείχαν επίσης, εκτός από τη Δημοτική Χορωδία Περάματος, η Χορωδία του Δήμου Αγριάς και η Χορωδία Κάτω Πολεμιδίων Λεμεσού Κύπρου.

Η Δημοτική μας χορωδία άλλη μια φορά εκπροσώπησε άξια το Δήμο Ν. Αγχιάλου κάνοντας μια άψογη εμφάνιση και ερμηνεύοντας αρμονικά τα επιλεγμένα τραγούδια του προγράμ-

ματός της. Ευχάριστη έκπληξη για όλους τους χορωδούς και τους παρευρισκόμενους στάθηκε η ερμηνεία ενός τραγουδιού από τη Χορωδία Κάτω Πολεμιδίων Λεμεσού, του οποίου την εναρμόνιση έχει κάνει ο Μάεστρος Γιώργος Διαμαντόπουλος. Κάτι που αποδεικνύει το σημαντικό έργο του μαέστρου μας που επί χρόνια διευθύνει τη Χορωδία του Δήμου μας και την εποικοδομητική συνεργασία του με τον Πολιτιστικό Οργανισμό, που στηρίζει τον ίδιο όπως κι όλους τους συνερ-

γάτες υπεύθυνους για τα υπόλοιπα τμήματα του Οργανισμού σε κάθε προσπάθειά τους.

Σημαντική ακόμη η συμβολή στην επιτυχή εμφάνιση της Χορωδίας μας η συμμετοχή της Διπλωματούχου Πιανίστας Μαριάννας Σαμαρτζή την οποία και ευχαριστούμε θερμά. Το επόμενο βήμα πιστεύουμε ότι θα πρέπει να είναι η συμμετοχή της χορωδίας μας σε φεστιβάλ και έξω από την Ελλάδα γιατί θα είναι σίγουρα ένας από τους καλύτερους προβευτές του Δήμου μας.

**ΚΟΚΚΙΝΟΣ
CLUB**

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΒΟΛΟΥ

**Δεξιότητες
με προσωπικότητα**

Τηλ.: 2428077550

**Γάμοι,
Χώροι για
Συνεστιάσεις,
Συνέδρια**

[Ιστορικό Διήγημα]

Αποστόλη και Μαριάνθη

ΜΙΚΡΟ ΠΙΚΡΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙ

Γράφει ο Δρ Γιώργος Σταματίου

Η άρρωστη γυναίκα αναστέναξε βαθιά. Κι είχε ο αναστεναγμός της κάτι το πολύ ανησυχαστικό. Σαν ρόγχος. Σαν μακρινό προμήνυμα θανάτου. Το κορίτσι, από την κουζίνα, ανάμεσα στους άλλους θορύβους, άκουσε το κακοσήμαδο κάλεσμα κι έτρεξε αλαφιασμένο.

- Πονάς, μητέρα;
- Όχι, κόρη μου.
- Θέλεις τίποτα;
- Λίγη συντροφιά μονάχα. Από τότε που αρρώστησα, δειλιάσε η ψυχή μου και φοβάμαι να μένω μόνη μου.

Το κορίτσι έσπρωξε αθόρυβα το σκαμνάκι και το 'φερε αντικρουστά στο λευκασμένο κεφάλι της μάνας, που 'χε γύρει προς τα δεξιά. Κάθησε. Οι δυο γυναίκες κοίταζαν σιωπηλά η μια την άλλη. Η μεσόκοπη γυναίκα σκεπτόταν τούτο το άμοιρο κορίτσι που ήταν γραφτό να χαραμίσει τα νιάτα του κοντά σε μian άρρωστη και καταδικασμένη σε αργό αλλά βέβαιο θάνατο, και θλίβονταν ως τα κατάβαθα της ψυχής της. Το κορίτσι, με τη σειρά του, ερευνούσε προσεκτικά το βασανισμένο πρόσωπο της ώριμης γυναίκας. Μετρούσε μια μια τις ρυτίδες του. Βυθομετρούσε πιο πολύ τις εσωτερικές πληγές, έτσι καθώς καθρεπτιζόνταν στο πλισεδένιο μούτρο.

Ήταν η ώρα του δειλινού και το δωμάτιο μεσημβρινό. Παλιά ήταν η σάλα του σπιτιού. Τώρα είχε μετατραπεί σε κρεβατοκάμαρα. Το κορίτσι σπκώθηκε και μισάνοιξε τη δίφυλλη πόρτα προς την αυλή. Μια δέσμη από αχτίδες όρμησαν στο δωμάτιο και σκόρπισαν το φως τους ένα γύρω στην κάμαρη, πορφυρώνοντας ό, τι έβρισκαν στο διάβα τους. Πρώτο έλυσε τα μάγια της σιωπής το κορίτσι.

- Θέλω, μάνα, να μάθω για τη γιαγιά, όχι για τούτη που μένει μαζί μας, αλλά για την άλλη που μας άφησε για πάντα

- Για τη γιαγιά Μαριάνθη

- Γι' αυτήν, μητέρα. Είπε το κορίτσι και κάθισε αναπαυτικότερα.

- Οι γονείς της γιαγιάς -ο Δημήτρης και η Αγγελική Σπανογιάννη- ήταν πρόσφυγες από τον Τσεσμέ της Μικρασίας. Κιμπαρήςδες ανθρώποι ζούσαν καλά ανάμεσα στους Τούρκους. Είχαν το ελεύθερο να θρησκευόνται σαν ορθόδοξοι χριστιανοί, να μαθαίνουν κοντά στα τούρκικα και τα ελληνικά, να τηρούν τα έθιμά τους και να προκόβουν με τη δουλειά τους. Ο παππούς Δημήτρης ήταν σαγματοποιός και για όλη του τη ζωή τον ήξεραν πιο πολύ ως «σαμαρά» παρά ως Σπανογιάννη. Όμως ήρθε καιρός που τα πράγματα αγρίεψαν ανάμεσα στους Τούρκους και στους Έλληνες. Έγινε ο πόλεμος του '97 και ξύπνησε ο φανατισμός κι από τις δυο πλευρές. Τότε έπρεπε να διαλέξεις, ή να γίνεις Τούρκος υπήκοος και να αφομοιωθείς με την Τουρκία, ή να τα μαζέψεις και να φύγεις. Οι Σπανογιάννηδες προτίμησαν το δεύτερο. Σήκωσαν τις εικόνες κι ό,τι άλλο τους επιτρεπόταν να πάρουν μαζί τους, κατέβηκαν στη Σμύρνη, κι από εκεί, με το βαπόρι, ήρθαν στην Ελλάδα.

Η άρρωστη γυναίκα σταμάτησε και ζήτησε λίγο νερό. Ως ήπια και ξεδίψασε, έπιασε ξανά το νήμα της αφήγησης.

- Φτάσανε λοιπόν στον Πειραιά αλλά τούτος ο θαλασσοτόπος, με το πήγαινε-έλα και τα σφυρίγματα των βαποριών, δεν τους σήκωνε. Οι άνθρωποι ήταν αγρότες και σαμαράδες, δεν θέλανε αρμυρό νερό, θέλανε γης να παλέψουνε μαζί της, θέλανε ζα μεγάλα να τα σαμαρώνουν και να τα υποτάζουν στη δούλεψή τους. Είχα-

νε ακούσει πως πίσω από το μακρύ βουνό που οι ντόπιοι το λέγαν Υμηττό, κατά τη μεριά που ανατέλλει ο ήλιος, υπήρχαν πλούσια καμπαχώρια. Και μια μέρα κίνησαν κατά κει. Σαν έφτασαν στο πρώτο και το είδαν έτσι νοικοκυρεμένο με κάμπο μπροστά του, είπαν εδώ καλά είναι, έχει ψωμί τούτος ο τόπος. Ήταν, όπως καταλαβαίνεις το δικό μας χωριό. Τότε το λέγαν Λιόπεσι.

- Από τον Τσεσμέ στο Λιόπεσι, είπε αυθόρμητα το κορίτσι.

- Ακριβώς. Εδώ βρήκαν ένα σπιτόπουλο πλάι στο πιο ορμητικό ρέμα του χωριού, κοντά στην εκκλησιά που κτιζόταν τότε, κι εκεί έστησαν το τους. Στρώθηκαν στο κунήγι του μεροκάματου. Μεροδούλι, μεροφάι. Δούλευαν, όπως και οι ντόπιοι, από τα χαράματα ως το σούρουπο. Ο παππούς ο σαμαράς έβγαζε γερό μεροκάματο. Όμως τα ζωντανά ήταν λίγα και οι δουλειές περιορισμένες. Έπρεπε να δουλεύουν και τα παιδιά, αγόρια και κορίτσια. Η γιαγιά Μαριάνθη τότε ήταν κοριτσόπουλο αλλά δούλευε σαν ψωμωμένη γυναίκα. Ωστόσο, το ξαναλέω, οι δουλειές ήταν λίγες, λίγα και τα μεροκάματα. Έτσι ζώθηκαν από την ανάγκη κι έπρεπε να ζητήσουν αλλού πιο σταθερή και μόνιμη δουλειά. Και τότε, κατά πως τα ιστορούσε η μάνα μου, κατέφυγαν στο μεγάλο κτήμα του Βακαλόπουλου. Ετούτος ο ευλογημένος τόπος που απλωνόταν σε λόφους και ρεματιές, δεχόταν στα σωθικά του το νερό ενός μικρού ποταμού, που τον έκανε γόνιμο και καρπερό. Στα ριζά των λόφων απλώνονταν αμπέλια εύφορα και πιο ψηλά σκαρφάλωναν ασύνταχτες εκατοντάδες ελιές. Κι ανάμεσα τους φούντωναν άλλα δέντρα κάθε λογής. Ο τσιφλικάς ζητούσε κολλήγους, να του καλλιεργούν όλα τούτα τα χτήματα μισιακά. Ο Δημήτρης λοιπόν ο Σπανογιάννης έγινε κολλήγος του Βακαλόπουλου και η γιαγιά απλή δούλεύτρα. Στου Βακαλόπουλου, οι Σπανογιάννηδες στρώθηκαν στη δουλειά και πήραν τ' απάνω τους.

Στου Βακαλόπουλου γύρεψαν δουλειά κι άλλοι πρόσφυγες. Ανάμεσά τους κι ένας λεβεντινός μαυροθαλασσίτης, από την Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας, ο Αποστόλης ο Σαμακοβλής. Ο Αποστόλης, όταν οι Βούλγαροι, με την υποστήριξη της Ρωσίας, ίδρυσαν κράτος, κάνοντας δική τους την Ανατολική Ρωμυλία και απειλώντας με αφανισμό το ελληνικό στοιχείο (1885), ξέφυγε από τη φύλαξη των Βουλγάρων και, κυνηγημένος από Βουλγάρους και Τούρκους, κατάφερε να φτάσει στην Ελλάδα, που τότε ήταν μισή από τη σημερινή. Πρώτα εγκαταστάθηκε κοντά στο Βόλο, σε κάτι βαλτοτόπια που τους παραχώρησαν, γεμάτα σαπρόφουτα, κουνούπια και φίδια του νερού. Εκεί μονάχα μπορούσαν πρόσφυγες σαν τον μαυροθαλασσίτη να βρουν ένα κομμάτι γης να το καλλιεργήσουν όπως-όπως και να φάνε λίγο ψωμί.

Γρήγορα όμως πήρε των ομματιών του από τούτα τα αρρωστιάρικα μέρη, που, αρκετά χρόνια αργότερα, θα γίνονταν ένας πλούσιος κάμπος και μια όμορφη πολιτεία, η Νέα Αγχιάλος, και τράβηξε κατά τα Μεσόγεια, ακολουθώντας τα ίχνη και άλλων προσφύγων.

Πώς ήρθε στα Μεσόγεια και πώς κατέληξε στου Βακαλόπουλου, μένει αεδιάλυτο, όπως τόσα άλλα στη γενιά των Σαμακοβλήδων και των Σπανογιάννηδων. Τότε οι άνθρωποι δεν είχαν συνείδηση ότι γράφουν ιστορία κι ούτε σκο-

τίζονταν ν' αφήσουν πίσω τους γραπτές μαρτυρίες. Έτσι εμείς σήμερα, όσοι πασκίζουμε να αναστήσουμε το συναξάρι της γενιάς μας, ψάχνουμε στα σκοτεινά, συμπληρώνοντας τα πιο πολλά με τη φαντασία μας.

Τούτο το πρωινό, δυο μέρες μετά την πρώτη συζήτηση, η άρρωστη γυναίκα έδειχνε πιο ήσυχη. Ήταν ακόμη η φάση της αρρώστιας της που επιδρούσαν τα παυσίπονα στο ασθενικό κορμί της. Το κορίτσι απόσπασε βιαστικά τις δουλειές, περιέργη κι ανυπόμονη ν' ακούσει τι απόγινε η Μαριάνθη στο κτήμα του τσιφλικά.

- Έλα, κόρη μου, να μιλήσουμε για τη γιαγιά. Την είχαμε αφήσει δουλεύτρα στου Βακαλόπουλου. Η Μαριάνθη ήταν τότε στην ηλικία τη δική σου πάνω-κάτω. Πολύ όμορφη δεν ήταν. Είχε όμως παχουλό κι αφράτο κορμί. Τα μαλλιά της ήταν σγουρά, τα μάγουλά της φουσκωτά και τα χείλη της χοντρά, σαρκώδη, μελωμένα. Σαν τη θείτσα σου την Αννιά. Αλλά να την φανταστείς πιο νέα. Μια μέρα αντίκρουσε τον παππού, λεβέντη, σοβαρό, λιγομίλητο, και τον αγάπησε. Αλλά και ο παππούς φαίνεται πως δεν έμεινε ασυγκίνητος από τούτο το ντροπαλό κορίτσι που ήταν στην άνθισή του. Γρήγορα παντρεύτηκε. Τους πάντρεψε ο ίδιος ο Βακαλόπουλος, κάνοντάς τους μάλιστα κι ένα καλό γαμήλιο δώρο, ένα σερβίτσιου του τσαγιού.

Μετά τα στέφανα, έγινε τρικούβερο γλέντι, στη μεγάλη αυλή μπροστά στην αγροικία. Τέτοιο γλέντι πουδεν είχε ξαναϊδεί ο τόπος. Ο πλούσιος κουμπάρος φρόντισε να μη λείψει τίποτε, κρέατα, τυριά, σαλατικά, φρούτα και άφθονο κρασί, ρετσίνα μεσογείτικα από τα κτήματά του. Ως και λαϊκή κομπανία, με βιολιά, πίπιζες και νταούλια, την πιο φημισμένη σ' ολόκληρα τα Μεσόγεια, έφερε για τη διασκέδαση των καλεσμένων. Κι ήταν πολλοί αυτοί. Εκτός από τους συγγενείς του γαμπρού και της νύφης, είχαν προσκληθεί στο γάμο και όλοι όσοι ήταν στη δούλεψή του, από το Χαρβάτι, τα Σπάτα και το Λιόπεσι.

Το συμπεθεριό καθρέπτιζε σε μικρογραφία τη δημογραφική σύνθεση της περιοχής στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ου αιώνα. Μια πανσπερμία Ελλήνων από τα γύρω μέρη -Αρβανιτών το πιο πολύ-, από τη Μικρασία και από τις ελληνικές πόλεις της Μαύρης Θάλασσας. Άκουγες τραγούδια, καμάρωνες χορούς και στιμάριζες ντυμασιές από όλα τα μέρη της Ελλάδας, της ελεύθερης, της δουλωμένης και της κατατρεγμένης. Όταν κουράζονταν οι οργανοπαίχτες, ώσπου να πάρουν μian ανάσα και να πιούν ένα ποτήρι κρασί, έπιαναν το τραγούδι οι χορευτές. Ο κάθε όμιλος τραγουδούσε τα δικά του τραγούδια. Κι ήταν το ένα παθητικότερο από το άλλο. Όμως την πιο μεγάλη αίσθηση έκαναν τα τραγούδια των προσφύγων από τη Μικρασία, που ή μνηολογούσαν τον έρωτα ή εξέφραζαν τη νοσταλγία και τους καημούς μιας Ελλάδας, που όλο και χανόταν.

Η γιαγιά Μαριάνθη, φορώντας την αρβανίτικη φορεσιά, χόρευε ασταμάτητα, κι ήταν ν' απορεί κανείς από πού τούτο το παχουλό κορίτσι αντλούσε τόση δύναμη και τόση χάρη. Ο παππούς Αποστόλης, ντυμένος φράγκικα, πιο σοβαρός και πιο συγκρατημένος, χόρευε δυο τρεις χορούς με τα πεθερικά του και το πιο κοντινό συμπεθεριό, κι έπειτα έσιμιξε με τους φίλους του και στρώθηκε στο φαγοπότι. Το γλέντι κράτησε κοντά τρεις μέρες με

μικρά μόνο διαλείμματα, για έναν υπνάκο στα κλεφτά. Σίγουρα τέτοιος γάμος δεν είχε ματαγίνει σε κείνα τα μέρη!

Ο παππούς Αποστόλης και η γιαγιά Μαριάνθη, συνέχισε κάποιαν άλλη μέρα η άρρωστη γυναίκα, μετά το γάμο τους ήρθαν να ζήσουν στο Λιόπεσι, στο σπίτι των Σπανογιάννηδων, πλάι στο ρέμα. Ζούσαν εδώ αλλά δούλευαν στου Βακαλόπουλου, που τώρα πια, παρεκτός από κουμπάρος τους, είχε γίνει και προστάτης τους. Πιο πολύ δούλευε ο παππούς, γιατί η γιαγιά Μαριάνθη έμεινε γρήγορα έγκυος στο πρώτο της παιδί και σταμάτησε να ανεβαίνει στο κάρο και να πηγαίνει στα κτήματα. Το πρώτο παιδί ήταν κορίτσι, η θεια σου η Αναστασία. Γεννήθηκε το 1908. Τέσσερα χρόνια αργότερα -παραμονές Χριστουγέννων του '12- γεννήθηκα εγώ, και το 1914 η θείτσα Αννιά. Στο μεταξύ ο παππούς Αποστόλης, δουλευταράς και οικονομός από τους λίγους, μάζευε παράδες κι αγόραζε μικρά κτήματα στην Παλλήνη, που τότε λεγόταν Χαρβάτι. Εκεί, καθώς φαίνεται τα χτήματα ήταν πιο φτηνά. Αργότερα του 'πεσαν στο μερτικό, μιας και ήταν πολύτεκνος, και κλήρες από μοναστη-

- Ο πρώτος μου αρραβωνιαστικός, ζωντάνευσε τη συζήτηση η άρρωστη γυναίκα υποδουλίζοντας τη φωτιά της μνήμης, ήταν άτυχος. Πέθανε στον ανθό της νιότης του. Και τότε η γιαγιά σου η Μαριάνθη και η άλλη γιαγιά από το σόι του πατέρα σου, αποφάσισαν να με αρραβωνιάσουν με τον αδελφό του. Έκρινε πως δεν έπρεπε να φύγω από την οικογένειά τους. Ούτε τα κτήματα να σκορπίσουν. Στην αρχή του νέου μου αρραβώνα, όλα ήταν δύσκολα. Έμπαινε ανάμεσά μας ο αδικοχαμένος και μας χώριζε. Μα με τον καιρό συνήθισε ο ένας τον άλλο. Και κάποτε αγαπηθήκαμε. Παντρεύτηκαμε το 1936. Ένα χρόνο μετά γεννήθηκε το πρώτο μας παιδί, το πρώτο μας αγόρι, έπειτα εσύ και τελευταίος ο Κωνσταντίνος. Και τώρα που το σκέπτομαι, η κάθε μια από τις τρεις μας είχε κι έναν Κώστα. Κώστα λένε τον άντρα της μεγάλης, της Αναστασίας. Κώστα λένε τον άντρα της μικρής, της Αννιάς, Κώστα και το τελευταίο από τα τρία παιδιά μου αχνογέλασε και πρόσθεσε: Οι Αρβανίτες, αντίθετα με τους πρόσφυγες, ήταν βασιλόφρονες και βάφτιζαν τα παιδιά τους με ονόματα βασιλιάδων.

Η γιαγιά Μαριάνθη έζησε τριάντα χρόνια, μετά τον παππού Αποστόλη. Κι όπως το ιστορήσαμε και πιο πριν, καλοπάντρεψε τις κόρες της κι είδε ν' αυγαταίνει το βιος της και να παίρνει μεγάλη αξία. Θα πρέπει να έφυγε από τούτη τη ζωή ευχαριστημένη. Κι ούτε που ξέχασε, ουδέ στιγμή, τον Αποστόλη της. Είχε πάντα στην κάμαρά της τη φωτογραφία του, δίπλα στις εικόνες. Κι όταν άναβε το καντήλι, το μελιχρό φως του φώτιζε πρώτα το αγνό πρόσωπο της Παναγιάς κι έβριζε τον σοβαρό μαυροθαλασσίτη, τον Αποστόλη Σαμακοβλή, που 'ρθε πρόσφυγας από την Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας, σε καιρούς χαλεπούς, ριζώσε στην Ανατολική Αττική, παντρεύτηκε μια προσφυγοπούλα από τον Τσεσμέ της Μικρασίας κι έσπειρε παιδιά κι εγγόνια. Η γιαγιά Μαριάνθη πέθανε το 1957. Ευτυχώς, γιατί δεν πρόλαβε να δει να φεύγουν από τη ζωή οι κόρες της με πρώτη και πιο άμοιρη τη μεσαία που έσβησε σαν το κεράκι, μια ηλιόλουστη μέρα ενός θλιμένου Οκτώβρη.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ Γ.ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

Ο Γ. Σταματίου γεννήθηκε το 1937 στην Παιανία Αττικής. Μετά τις εγκύκλιες και γυμνασιακές σπουδές του στην ιδιαίτερη πατρίδα του, σπούδασε Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Δίδαξε στην Αναργύρειο και Κοργιαλένιο Σχολή Σπετσών, καθώς και στο Λύκειο Σπετσών, του οποίου χρημάτισε διευθυντής. Είναι παντρεμένος με την οδοντίατρο και ανηψιά του Ιδρυτή της Α.Κ.Σ.Σ. Σωτ. Ανάργυρου κ. Ματίνα Σωτ. Λίτσα και, από το 1962, είναι μόνιμος κάτοικος Σπετσών. Στα Νεοελληνικά Γράμματα έχει μια θητεία 35 χρόνων. Είναι πολυβραβευμένος μελετητής της ζωής και του έργου του Νίκου Καζαντζάκη, στον οποίο έχει αφιερώσει τρία βιβλία και πληθώρα άρθρων σε λογοτεχνικά περιοδικά (το τρίτο βιβλίο του «Ο Καζαντζάκης και οι Αρχαίοι» είναι η διδακτορική του διατριβή από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, 1983, εισηγητής ο Κώστας Στεριόπουλος). Παράλληλα με το δοκίμιο και τη μελέτη, καταπιάστηκε και με το μυθιστόρημα και το διήγημα. Είναι ενεργό μέλος της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων του Καζαντζάκη, του Επιμορφωτικού Συλλόγου Παιανίας, του Πολιτιστικού Συλλόγου Σπετσών, του Μουσικού Συλλόγου Σπετσών κ.ά. Πρόσφατα ο πνευματικός Σύλλογος «Ο Δημοσθένης», του οποίου είναι ιδρυτικό μέλος, τον βράβευσε για την προσφορά του στην Εκπαίδευση και στα Γράμματα.

ΔΙΦΡΟΣ Α.Ε.
TIGER

ΕΔΡΑ - ΕΡΓΑΣΙΟ - ΕΚΘΕΣΗ - (Stock House),
 Λεωφ. Δημοκρατίας 69, (6η Σταθμ)
 Παράδος Σόφρας, Άγιοι Ανάργυροι
 Τηλ.: 210 2383877 - 5, Fax: 210 2383897

www.difros.gr • e-mail: info@difros.gr

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

- ✦ Γούναρη 32 (απθ Λεωφ. Δημοκρατίας 13)
 Γεράβουνο Καματεράς, Τηλ.: 210 2300670
- ✦ Λεωφ. Βουλιαγμένης 393, Τ.Κ. 163 46 Ηλιούπολη
 Τηλ.: 210 9733203, Fax: 210 9712417
- ✦ Πέτριου Ρούθη 238, Πλ.αία Περιβαλάκι, Τ.Κ. 185 43 Νίκαια
 Τηλ.: 210 4949449, Fax: 210 4959303

Ci Elle

Ολοκληρωμένες Συνθέσεις

2-30 ΑΤΟΚΕΣ
 ΔΟΣΕΙΣ

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

- 1) Αναγνώστου αβάπτιτος του Κων/νου (19-4-04)
- 2) Σουλίνας αβάπτιτος του Χαραλάμπους (8-5-04)
- 3) Τσιτσάνη αβάπτιση του Κων/νου (13-5-04)
- 4) Μαλλιαρός αβάπτιτος του Αθανασίου (27-8-04)
- 5) Ρούσσα αβάπτιση του Ευαγγέλου (31-8-04)
- 6) Παρδάλης αβάπτιτος του Ιωάννη (27-6-04)
- 7) Παπαδάκη αβάπτιση του Αλεξάνδρου (2-7-04)
- 8) Χαριμαντάς αβάπτιτος του Γεωργίου (9-9-04)
- 9) Σιαμουρέλη αβάπτιση του Κων/νου (13-9-04)
- 10) Καζαντζάς Αντώνιος Γιάν. του Δανιήλ (17-9-04)
- 11) Μακρυγιάννης αβάπτιτος του Θεοδώρου (18-9-04)
- 12) Μουστάκας αβάπτιτος του Δημητρίου (26-9-04)
- 13) Γκανάσιος αβάπτιτος του Κων/νου (30-9-04)
- 14) Κλεφτάκη αβάπτιση του Χρήστου (31-7-04)
- 15) Αργυρίου αβάπτιση του Δημητρίου (13-10-04)
- 16) Καρανικόλας αβάπτιτος του Θωμά (15-10-04)
- 17) Δήμου αβάπτιση του Βασιλείου (26-11-04)

Το Δ.Σ. εύχεται στους γονείς να τους ζήσουν

ΓΑΜΟΙ

- 1) Κονδραφούρης Δημήτριος του Ευαγγέλου - Νιφόρου Αποστολία του Βασιλείου (4-9-2004)
- 2) Χουλιαράς Απόστολος του Χαραλάμπους - Τσάμη Σωτηρία του Νικολάου (16-10-2004)
- 3) Ντουρβάνας Νικόλαος του Πασχάλη - Τζουμουσλή Ευαγγελία του Κων/νου (16-10-2004)
- 4) Κολώνης Γεώργιος του Ιωάννη - Δεμελή Ελένη του Λεωνίδα-Ηλία
- 5) Μπολιός Ηρακλής του Στυλιανού - Τσιούνη Κωνσταντίνα του Γεωργίου (6-11-2004)

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεόνυμφους να ζήσουν

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- 1) Κορολής Βασίλειος του Αποστόλου
 - 2) Γαλούκα Αικατερίνη του Στυλιανού
 - 3) Μπράχου Σωτηρία του Βασιλείου
 - 4) Κουτσούκου Δημήτρα του Αχιλλέα
 - 5) Στάνιος Κυριάκος του Πασχάλη
 - 6) Πόπο Ελευθερία του Ρίτο
 - 7) Καραντενίζης Κωνσταντίνος του Ιωάννη
 - 8) Κάκο Μιχαήλ του Γεωργάκη
 - 9) Κάκο Παναγιώτης του Γεωργάκη
 - 10) Νίτης-Καλλίνικος Αδαμάντιος του Κων/νου.
- Νέα Αγχίαλος 9-12-04

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεόφωπτους να ζήσουν

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1) Τάχατου Σταυρούλα συζ. του Θεοδώρου (1925)
- 2) Πίνας Δημήτριος του Κωνσταντίνου (1927)
- 3) Κωστούλας Παναγιώτης του Νικολάου (1937)
- 4) Μπαμπούλας Δημήτριος του Κλεάνθη (1930)
- 5) Μπόγκαμος Γεώργιος του Πασχάλη (1928)
- 6) Γκρούγιας Απόστολος του Χρήστου (1920)
- 7) Πασχάλη Βασιλική συζ. του Κων/νου (1916)
- 8) Μετζάφου Ζαχαρούλα συζ. του Πατίστα (1919)
- 9) Πεταλάς Νικάγγελος του Πέτρου (1954)
- 10) Ραποτίκος Γεώργιος του Νικολάου (1922)

Το Δ.Σ. εκφράζει τα βαθιά του συλλυπητήρια στους οικείους τους

Ν. Αγχίαλος
Ο ΛΗΞΙΑΡΧΟΣ
Ανεστήθ Κλωνής

[Ιστορικά]

Περί Σεισμών

ΜΙΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΦΘΙΩΤΙΔΩΝ ΘΗΒΩΝ

Από τον Κατελή Βίγκλα

Πολύ συχνά τα αρχαιολογικά δεδομένα αφήνουν να φανούν ιστορικές πληροφορίες που σχετίζονται με βίαιες φυσικές καταστροφές. Με αυτόν τον τρόπο οι πηγές μας καταγράφουν όχι μόνο την ρέουσα κίνηση των ιστορικών γεγονότων, αλλά και την δράση των φυσικών στοιχείων. Εκεί, λοιπόν, όπου η ιστορία των ανθρώπων πράξεων, των μνημείων και του πολιτισμού εμπλέκεται με την φυσική πραγματικότητα διαφαίνεται η σημαντική πάντοτε συσχέτιση ανθρώπου και φύσης, που κάποτε είναι αρμονική και άλλοτε αντιθετική.

Έτσι από τις ιστορικές πηγές μας γνωρίζουμε τώρα ότι στον 6ο αι. μ.χ. φοβεροί σεισμοί συγκλόνισαν την ελληνική γη σε όλη της την έκταση. Οι σεισμοί αυτοί επέφεραν φοβερές καταστροφές στον ελλαδικό χώρο και έριξαν σε ερείπια ό,τι είχε απομείνει από τα λείψανα και την αίγλη του αρχαίου ελληνικού κόσμου μετά τις βαρβαρικές επιδρομές. Ο 6ος αι. από το έτος 515 έως και το έτος 570

χαρακτηρίζεται σαν αιώνας σεισμών για όλη την ανατολική λεκάνη της Μεσογείου και όχι μόνο για τον ελλαδικό χώρο¹. Όπως λέει ο βολιώτης ιστορικός Απόστολος Παπαθανασίου, χαρακτηριστικές είναι οι μαρτυρίες που διατηρήθηκαν σε κείμενα της εποχής, οι οποίες αναφέρουν ότι κατά την διάρκεια των φοβερών αυτών σεισμών έγιναν κατολισθήσεις, παρουσιάστηκαν τεράστια χάσματα στις παραλιακές ακτές του ελλαδικού χώρου, αποσχίστηκαν και έπεσαν και τμήματα ακόμη βουνών, με αποτέλεσμα να διακοπεί η επικοινωνία μεταξύ των πόλεων και οικισμών που είχαν γκρεμιστεί σε ερείπια². Οι σεισμικές αυτές δονήσεις προκάλεσαν επίσης μεγάλα παλιρροϊκά κύματα που έπεσαν πάνω στις παραλιακές ως επί το πλείστον πόλεις καταπνίγοντας ανθρώπους και ζώα. Όπως μας διασώζουν οι πηγές, παρουσιάστηκε τότε το φαινόμενο η θάλασσα να παραμείνει για αρκετό καιρό στις περιοχές που βρέθηκαν κάτω από αυτήν,

ώστε τελικά όταν τα νερά αποσύρθηκαν φάνηκε το μέγεθος μίας βιβλικής καταστροφής. Ίσως μάλιστα λόγω της πληθώρας των πτωμάτων των άταφων ανθρώπων και ζώων να προκλήθηκε και ο φοβερός λοιμός που ακολούθησε. Η όψη των άλλοτε κατοικημένων πόλεων που πλημμύρησαν ήταν τρομακτική και αποτρόπαια.

Το ενδιαφέρον στην όλη υπόθεση για εμάς είναι, εκτός από τις γραπτές πηγές που εξιστορούν τα γεγονότα, όπως ο Προκόπιος και ο Ευάγγελος, πως έρχεται από το βάθος του χρόνου μία αρχαιολογική μαρτυρία να επιβεβαιώσει τις θεομηνίες. Είναι οι ρηγματώσεις και οι τμήσεις των κίωνων από τις βασιλικές εκκλησίες των Χριστιανικών Φθιωτίδων Θηβών, που επιβεβαιώνουν την ιστορική μας γνώση. Ο τρόπος που αυτές έγιναν και εμφανίστηκαν πάνω στους κίονες δείχνει το μέγεθος και την τεράστια έκταση των σεισμών. Είναι μάλιστα ο 6ος αι. μ.Χ., ο αιώνας της μεγάλης λάμψης της πρωτοχριστιανικής

αυτής πόλης με γνωστούς επισκόπους τον Ελπίδιο και τον Αδριανό. Οι περισσότερες Βασιλικές -όπως και του Αρχιερέως Πέτρου- είχαν ήδη χτιστεί και ο Ιουστινιανός είχε επιδιορθώσει τα τείχη της πόλης³. Επρόκειτο για μία λάμψη που θα κρατήσει έως τον 7ο αι., αφού στην συνέχεια οι μαρτυρίες για τις Χριστιανικές Φθιωτίδες Θήβες είναι ελάχιστες.

Το δύσκολο έργο της αναγνώρισης των αποτυπωμάτων των φυσικών καταστροφών πάνω στα εναπομείναντα μνημεία αναλαμβάνει ο ιστορικός και ο αρχαιολόγος. Πρόκειται όμως για την ανίχνευση της επιρροής του συνολικού στο μερικό και το αντίστροφο που ξαφνιάζει και παράγει τον ιστοριοδιφικό λόγο. Πρόκειται όμως και για πληροφορίες που δεν παύουν να συγκινούν όλους, όσους καθημερινά βλέπουν τα λουσιμένα από φως ερείπια που γεμίζουν το πνεύμα με ευφροσύνη σταματώντας οποιαδήποτε αρνητικά συναισθήματα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: 1. Δ. Ζακυνθινός, *Η Βυζαντινή Ελλάς 392-1204*. Αθήνα, 1965, 24. 2. Απ. Παπαθανασίου, *Η Βυζαντινή Δημητριάδα 431-1204*. Εκδ. Όμηρος, Βόλος, 1995, 71-76. 3. Προκόπιος, *Περί κτισμάτων*, εκδ. Haury-G. Wirth, τομ. Δ', *Λειψία 1964*, 113 (*Bibliotheca Scriptorum et Romanorum Teubneriana*). Πρβλ. Γ. Σωτηρίου., *Αι Χριστιανικά Θήβαι της Θεσσαλίας*. Αρχαιολογική Εφημερίς. 929, 11-12.

Μετακατοχικά σοκολατάκια

Του Κωνσταντίνου Βραγιά

Με την πυρκαγιά του 1943 από τα στρατεύματα κατοχής οι Αγχιαλίτες καταστραφήκαμε ολοσχερώς. Όχι μόνο οι άνθρωποι δεν είχαν οικιακή στέγη, αλλά ούτε ρούχα να φορέσουν, ακόμη και αυτά τα στοιχειώδη οικιακά σκεύη, για να ζήσουν όπως και οι πρωτόγονοι! Δεν ήταν καταστροφή αυτή, ήταν θάψιμο μακροχρόνιου μόχθου και γκρέμισμα ελπίδων, ήταν μία σύγχρονη πληγή του Φαραώ!...

Ρίχτηκαν λοιπόν τότε οικογενειακώς όλοι στη δουλειά από τα χαράματα μέχρι «βαθείας νυκτός»! Οι δικόι μου γονείς εργάζονταν στα κτήματα και εκείνο που δυσκόλευε την κατάσταση περισσότερο ήταν ότι δεν είχαμε ζώο, για τις τόσες καθημερινές ανάγκες. Την έλλειψη του ζώου λοιπόν την... αναπληρώναμε, κατά κάποιον τρόπο, εγώ με την αδελφή μου! Έντεκα - δώδεκα χρονών ήμουν τότε εγώ και κατά δύο χρόνια μικρότερη αυτή. Επειδή χρειαζόμασταν ξύλα για το μαγείρεμα και τον χειμώνα, γι' αυτό πολύ συχνά πηγαίναμε στο ελαιοπερίβολο του Βαγγέλη Αργυρόπουλου, πάνω από το χωριό, έβγαζα εγώ πουρναρόριζες με τον κασμά από «καψάλες» και τις μετέφερα στο σπίτι με «ζαλίκες», ενώ η αδελφή μου ζαλικωνόταν τα καψάλα.

Τότε φύλακας του κτήματος Αργυροπούλου ήταν ο Φίλιππος Κουμαρίδης, ένας πολύ ευσυνειδητός και αυστηρός φύλακας. Δεν μας άφηνε να βγάζουμε ξύλα, γιατί μερικοί κακομαθημένοι ξυλεύανε και από χρήσιμα δένδρα. Εν τω μεταξύ ο πατέρας μου είχε ανοίξει ένα μαγαζάκι, που την ημέρα συνήθως το λειτουργούσα εγώ. Αμέσως μετά την κατοχή ήρθε μία μέρα στο μαγαζί μας ο Αργυρόπουλος, ο οποίος τότε διέμενε στην Αθήνα, και με παρεκάλεσε ν' αφήσει στο μαγαζί μας ένα βαρέλι λάδι και απ' αυτό να δίνω στον φύλακά του Φ. Κουμαρίδη 15 οκάδες το 15ήμερο. Αυτή θα ήταν η 15ήμερη αμοιβή του.

Δέχτηκα ευχαρίστως να τον εξυπηρετήσω και από τότε, φυσικά, μορούσα να βγάζω ρίζες χωρίς να φοβάμαι την παρουσία του μακαρίτη Φίλιππα. «Εργα-

σιακός» εταίρος γαρ. Πέρασαν κάποιοι μήνες και ήρθε μία μέρα στο χωριό - τώρα Δήμος - ο Αργυρόπουλος, ο οποίος αισθάνθηκε την ανάγκη να μου φέρει και ένα κουτί σοκολατάκια ΦΛΟΚΑ, ως δώρο, για την εξυπηρέτηση που ανέλαβα να του κάνω. Τέτοιο δώρο στη ζωή μου δεν το περίμενα και μάλιστα ευθύς αμέσως από τα μαύρα και στερημένα χρόνια της κατοχής. Γι' αυτό με την αδελφή μου στήσαμε πραγματικό πανηγύρι!

Μα ανυπομονησία και... καρδιοχτύπι ανοίξαμε προσεκτικά το κουτί και πραγματικά θαμπωθήκαμε από τη λάμψη των πολύχρωμων χρυσόχαρτων, με τα οποία ήταν περιτυλιγμένα τα σοκολατάκια, ενώ κύμα μεθυστικής ευωδίας που ξεχύθηκε από το σοκολατένιο... παράδεισο εύφρανε και τα έγκατά μας! Μετά περιχαρείς φάγαμε από ένα σοκολατάκι. Μας φάνηκε πως ήταν η πιο νόστιμη λιχουδιά του κόσμου! Ασφαλώς εκείνη τη στιγμή δεν υπήρχαν μέτρα και σταθμά για να μετρήσουν την ευχαρίστησή μας και την ευφροσύνη μας. Βρεθήκαμε σ' έναν κόσμο του γευστικού ονείρου και ψυχικής απολαβής...

Κάποτε κάποτε ανοίγαμε με... ευλάβεια το κουτί με την αδελφή μου και τρώγαμε από κανένα σοκολατάκι, για να «πάνε κάτω» τα φαρμάκια και οι στερήσεις εκείνης της εποχής, που δεν είχαν τελειωμό και αριθμό. Συνειδητοποιήσαμε όμως ότι έτσι τα σοκολατάκια σιγά σιγά τελειώνανε και αυτή η διαπίστωση μας προκάλεσε δέος και σκέψεις μελαγχολίας. Έπρεπε λοιπόν κάτι να κάνουμε για να τα διατηρήσουμε στην καθημερινότητα, έστω και με το... φιλή της ζωής! Γι' αυτό αποφασίσαμε ν' ανοίγουμε απλώς το κουτί, να βλέπουμε τα σοκολατάκια, να τα μυρίζουμε ηδονικά, να τα χαϊδεύουμε απαλά με τα τρυφερά χεράκια, να χορταίνει η πλούσια εικόνα τη φαντασία μας και μετά να τοποθετούμε το κουτί στα... αζήτητα! Αυτό γινότανε για πολύ χρόνο και πάντα νιώθαμε ευτυχισμένοι, διότι μία τόσο τερψιλαργύγια απόλαυση την είχαμε πάντα στη διάθεσή μας, έστω και κατά

τρόπον...πλατωνικό!

Αλλά στου χρόνου τη διαδρομή αποφασίσαμε με την αδελφή μου να διακόψουμε την παρατεταμένη γευστική αποχή και να τρώμε και από κανένα σοκολατάκι. Το επιχειρήσαμε αλλά αιφνιδιαστήκαμε από μια οδυνηρή έκπληξη! Αποφλοιώνοντας το χρυσαφένιο κάλυμμα από ένα σοκολατάκι διαπιστώσαμε ότι από κάτω υπήρχαν ανέλπιστα και ανεπιθύμητοι... καταναλωτές, οι οποίοι μετά πολλού ζήλου και... ευσυνειδησίας ανέλαβαν να φέρουν εις αίσιον πέρας αυτό που αποφεύγαμε επιμελώς να κάνουμε εμείς! Σκώληκες δηλαδή καλοταϊσμένοι και καλοζωισμένοι ροκάνιζαν αμέριμνοι και μακάριοι τον... απαγορευμένο καρπό! Όταν είδαμε το θέαμα μείναμε σύξυλοι! Νομίσαμε ότι μας χτύπησε κεραυνός αιφνίδιας κοσμοχαλασίας! Το «γλυκό» μας όνειρο έσβησε με μιας και ήταν τόσο ελκυστικά προσφιλές...

Κάποτε που απέκτησα οικονομική αυτονομία όλο σοκολάτες αγόραζα, αλλά μου φάνοταν ότι καμία δεν ήταν τόσο γευστική και απολαυστική, σαν τα μετακατοχικά σοκολατάκια του μακαρίτη Αργυρόπουλου. Και τούτο, διότι μια απόλαυση μέσα στην στέρηση είναι πιο μεγάλη και πιο εντυπωσιακή από κάθε άλλη εμπειρία γεύσεως μέσα στην αφθονία της καταναλωτικής κοινωνίας.

Όταν κανείς σήμερα διηγείται τέτοια γεγονότα στους νεωτέρους, κινδυνεύει να χάσει το επώνυμο του και να του αποδοθεί ακουσίως το του Μινχάουζεν! Ο χορτάτος, βλέπετε, δεν μπορεί ποτέ να καταλάβει την κατάσταση του νηστικού. Η φαντασία και αυτή είναι πτωχή, όταν από προσωπικές παραστάσεις δεν συνοδεύεται. Γι' αυτό σήμερα στην εποχή της ευμάρειας οι άνθρωποι έχουν πολλά, αλλά γκρινιάζουν συνεχώς, διότι δεν τα έχουν όλα. Ευθυμούν πολύ αλλά χαίρονται λίγο. Γλεντούν πολύ και ψυχαγωγούνται ελάχιστα. Φτιάχνουν μεγάλα σπίτια, αλλά υποφέρουν από κατάθλιψη. Έχουμε τα πάντα και χάσαμε τον εαυτό μας. Αν συνεχίσουμε έτσι τη ζωή μας θα υπάρχουν άραγε αύριο άνθρωποι για να μας κλάψουν;

[Οικολογία - Περιβάλλον]

Εκεί που φύτρωνε

ΦΛΙΣΚΟΥΝΙ ΚΙ ΑΓΡΙΑ ΜΕΝΤΑ...*

Τόπος ελκυστικός αν και κακοπαθημένος αυτός της Ν. Αγχιάλου. Με κακοτοπιές και ανωμαλίες, μα πάντα ζωντανός, ἴγωνα και χάσκουσα η γη του βουνού, κρατούσε όμως χρώμα, υπήρχε συνεπώς ελπίδα. Ο βάλτος ήταν κατάρα, γίνεκε όμως κάμπος και μετατράπηκε σε ευλογία. Κάθε σπιθαμή γόνιμης γης επιζητήθηκε για εκμετάλλευση και καλλιεργήθηκε. Κορέστηκε έτσι η ικανή για εκμετάλλευση γη και τότε η "φίλεργος" προσπάθεια στράφηκε ξανά προς το βουνό, εκεί απ' όπου παλαιότερα αποστράφηκε το βλέμμα. Μόνο που τώρα το βουνό δεν επιζητείτο για καλλιέργεια, ως οικόπεδο έχει πια αξία.

Οι όμορφοι τόποι, όμορφα καίγονται...

Ήταν από τη φύση της προνομιακή η θέση όπου κείται η Ν. Αγχιάλος. Γι' αυτό κι επιλέχτηκε από τους προπάτορες για ν' αποτελέσει κέντρο των δραστηριοτήτων τους, συγκροτώντας την εύπορη πολιτεία των καιρών της, τις Φθιώτιδα Θήβα. Βέβαια, η μέχρι σήμερα πορεία έδειξε ότι κάθε (υλικός) πολιτισμός, ότι κάθε έντονα ασκούμενη δραστηριότητα σ' έναν τόπο, κρύβει συνήθως μια (μικρή ή μεγάλη) οικολογική καταστροφή, αφού οι δυσμενείς συνέπειες στις οποίες υπόκειται το οικείο φυσικό περιβάλλον από τη χωρίς μέτρο εκμετάλλευσή του (που στις περισσότερες των περιπτώσεων ανασκαίται), είναι σημαντικές και μη αναστρέψιμες.

Αυτό συνέβη και στην περίπτωση μας. Οι απολήψεις ξυλείας (για ναυπηγική, για οικοδομικές κατασκευές κ.α.), οι ληστρικές καυσόξυλεις (για θέρμανση, για την ικανοποίηση οικιακών αναγκών κ.α.), η υπερβόσκηση, η καλλιέργεια των εδαφών, οι καταστρεπτικές πυρκαγιές που συνήθως ακολουθούσαν τις παραπάνω δραστηριότητες, επιτείνοντας τις αρνητικές συνέπειες της κάθε πράξης, κ.λπ., απορρόφισαν τη γη και την έκαναν στερημένη (όχι όμως στείρα). Όταν λοιπόν επόκησαν στην περιοχή οι σημερινοί της κάτοικοι, οι κατατρεγμένοι από την Ανατολική Ρωμυλία Έλληνες, βρήκαν έναν τόπο γλιόχρο στα ψηλά κι ένα βάλτο στα χαμηλά. Η μοίρα τούς έλαχε εδώ να κατοικήσουν κι έπρεπε να παλέψουν για να σταθούν.

Αναρωτιούνται πολλοί: "Ποια φυτά θα μπορούσαν να επιβιώσουν σε αυτόν τον ανεπαρκή τόπο; Μπορεί κάποτε τα βουνά τούτα να ήταν δασωμένα, μπορεί κάποτε να διαβιούσαν ζώα εκεί;" Κατ' αρχάς δεν είναι ορθή η εκ προοιμίου αποδοχή της ανέκδοτη φυτοκοινωνικής ένδειας των εν λόγω οικοσυστημάτων. Ως τόπος ανεπαρκής προέκυψε εξαιτίας των ανθρωπίνων πράξεων, όπως ήδη προαναφέρθηκε. Είναι λανθασμένη επίσης η άποψη ότι τα βουνά που υπερέκιναν της Ν. Αγχιάλου, είναι σήμερα νεκρά. Λάθος μεγάλο. Έχουν ζωή και μάλιστα σημαντική, για ότι αυτή προσφέρει, δεδομένων και των οριακών κλιματοεδαφικών συνθηκών που προέκυψαν για το συγκεκριμένο περιβάλλον. Είναι τα χαμηλά φυτά, οι θάμνοι και η χορτολιβαδική βλάστηση που (εν όλω ή εν μέρει) καλύπτουν τα εν λόγω βουνά, είναι τα ζωύφια, τα έντομα, οι σκώληκες, τα μικρά άγρια ζώα (π.χ. οι αλεπούδες) και τα πουλιά που διαβιούν εκεί. Αυτά είναι η ζωή των βουνών της Αγχιάλου. Χλωρίδα και πανίδα φτωχή και λιγοστή, μα πολυτιμότερη.

* Στίχος του Νίκου Γκάτσου από τον "Καημό της Περσεφόνης"

Ποιά όμως ήταν η εικόνα αυτού του τόπου πριν από την διά των χρόνων καταστροφή του; Όλες οι φυτοκοινωνικές έρευνες κατατείνουν στο γεγονός της ισχυρής υποβάθμισης των συγκεκριμένων οικοσυστημάτων, μ' αποτέλεσμα σήμερα οι εν λόγω περιοχές να κυριαρχούνται από φυργανώδεις και θαμνώδεις οπισθοδρομικές φυτοκοινωνίες (ας μη ξεχνούμε ότι η περιοχή τούτη, από την Τουρκοκρατία και εντεύθεν χρησιμοποιείτο ως βοσκοτόπι και εξ αυτού του λόγου υπέστη ισχυρή υποβάθμιση). Η πρότερη βλάστηση του τόπου ήταν υψηλή, δάση θαλαρά που υποβαθμίστηκαν λόγω της ισχυρής πίεσης που υπέστησαν. Ήταν κατά κύριο λόγο δρυοδάση, όπως δηλοποιείται και από την ονομασία θέσεων της ευρύτερης περιοχής (π.χ., "Μεγάλη Βελανιδιά"). Ο συγκεκριμένος αυξητικός χώρος σήμερα, δεδομένων και ειδικών κλιματοεδαφικών και κοινωνικοοικονομικών συνθηκών που έχουν διαμορφωθεί, θα μπορούσε να δημιουργήσει φυσικούς (εάν του δινόταν αυτή η δυνατότητα) δάση θερμομοσογειακής βλάστησης αποτελούμενα από αγριελιές, ρείκια, μυρτιές, πρίνους κ.λπ., ενώ είναι δυνατή και η παρουσία μεσομοσογειακής βλάστησης αποτελούμενης από δρυς (η γειτνίαση με τον κάμπο του Αλμιρού που κάποτε καλυπτόταν από εκτεταμένα δρυοδάση και κατάλοιπό τους σήμερα αποτελεί το δάσος Κουρί, δηλοποιεί ποια θα μπορούσε να ήταν η βλάστηση και στην περιοχή της Αγχιάλου), φράζους, κουμαριές κ.λπ.

Όμως επειδή με τα κρατούσες συνθήκες είναι αδύνατη η εγκατάσταση φυσικών της παραπάνω βλάστησης, απαιτείται αυτή ή η δυνάμενη να επιβιώσει στο συγκεκριμένο σταθμό βλάστησης, να εγκατασταθεί με

τρόπο τεχνητό, αναδασώνοντας δηλαδή την περιοχή.

Στους βάλτους και στη στερημένη γη, άνθισε η ζωή

Όταν ήλθαν λοιπόν οι πρόσφυγες από την Ανατολική Ρωμυλία στην περιοχή όπου σήμερα εξαπλώνεται η Ν. Αγχιάλος, η κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη. Διότι πέρα από τα βάσιμα του ξεριζωμού, είχαν ν' αντιμετωπίσουν και το μέγα ζήτημα της εγκατάστασής τους σ' έναν τόπο διόλου εύκολο. Από τη μια μεριά οι βάλτοι, από την άλλη το άγριο και στερημένο βουνό. Στους βάλτους και στο φτωχό βουνό δοκιμάστηκε η θέληση και το κουράγιο αυτών των ανθρώπων.

Η ελονοσία θέρριζε, αποτέλεσε πραγματική μάστιγα, αφού καθημερινά πέθαιναν άνθρωποι από αυτήν. Η γειτνίαση με τους βάλτους μετατράπηκε σε κατάρα. Το βουνό ήταν μια απαντοχή. Η ιστορία εξάλλου έχει δείξει πως το βουνό πάντα αποτελούσε την καταφυγή του ανθρώπου, ενώ η θάλασσα τη διέξοδο. Στον άγριο τόπο του Τοπαλείου κτήματος, όπου δημιουργήθηκε η Ν. Αγχιάλος, και στα ρουμάνια του Ζαριφίου ταφλικιού, βρήκε αρχικά γη και ελπίδα ο Αγχιαλίτης πρόσφυγας.

Ο προερχόμενος από οικογένεια Αγχιαλιτών ομογενής στη Ρουμανία μεγαλοκτηματίας Παναγιώτης Τοπάλης, συγκατατέθηκε το έτος 1908 και πούλησε στο ελληνικό κράτος τα δύο τοιφλίκια που διέθετε στις θέσεις "κετσι και Καραμπάς, για την αποκατάσταση των ακτημόνων προσφύγων, ενώ η εξόφληση του αντιπίμου από αυτούς θα γινόταν μέσω του Γεωργικού Θεσσαλικού Ταμείου. Ο τόπος ήταν άγριος, ένα δάσος θάμνων. Ο Τοπάλης έναντι μικρού αντιπίμου διέθεσε στους συμπατριώτες τους βενζιναρότρο, που χρησιμοποιήθηκε για το ξεριζώμα των πουρναριών κ.λπ. και για την καλλιέργεια των εδαφών. Στη συνέχεια, το έτος 1927, ο συνεταιρισμός Αγχιάλου αγόρασε από τον μεγαλοκτηματία Λεωνίδα Ζαριφή έκταση 8.500 στρεμμάτων περίπου στη θέση "Μεγάλη Βελανιδιά" και τη διέθεσε σε 300 κληρούχους περίπου. Η έκταση αυτή ήταν ένα θερμομοσογειακό δάσος αειφύλλων πλατυφύλλων, σύμφυτης βλάστησης, το οποίο αποψιλωθηκε και κρατήθηκαν μονάχα οι εντός του αγριελιές (οι οποίες ήταν χιλιάδες). Αυτές εμβολιάστηκαν και αποτέλεσαν τα λιοστάσια που και σήμερα καλύπτουν την περιοχή αυτή.

Βλέπουμε εν προκειμένω ότι ο πρόγονος προσπάθησε να συμπορευτεί με τους νόμους της φύσης, διατηρώντας τις υπάρχουσες στο δάσος αγριελιές και εμβολιάζοντάς τις, αποφεύγοντας ν' ανατρέψει το φυτοκοινωνικό status της περιοχής, προσαρμοζόμενος στη διαδικασία που η φύση υπέβαλλε. Διότι, κατά τω μάλλον ή ήπτον, φύση προέκυψε και με τη δημιουργία τέτοιων περιβαλλόντων. Τα ελαιόταπα εξάλλου που εκτείνονται στην κείμενη και ευρύτερη περιοχή της Ν. Αγχιάλου και της Μ. Παναγιάς και τη χαρακτηρίζουν, κάπως έτσι δημιουργήθηκαν και αποτελούν ένα υπέροχο περιβάλλον.

Ταυτόχρονα πραγματοποιήθηκαν έργα αποξήρανσης των εκτεταμένων ελών της χαμηλής ζώνης. Ήταν απαραίτητο τούτο να γίνει, για να σταματήσει η μόστιγα της ελονοσίας, αλλά και για να εξοικονομηθεί γη για καλλιέργεια. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι χάρτες της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού κλίμακας 1:50.000 (έως και οι πρόσφατοι), καταγράφουν το μεγαλύτερο μέρος της περιοχής που κείται μεταξύ του επαρχιακού δρόμου Αγχιάλου-Μικροθβών και της ακτογραμμής, ως βάλτο. Σήμερα αυτή αποτελεί γόνιμα παραγωγικά κτήματα, τα καλύτερα του κάμπου.

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι η φύση διέθεσε τα πολύτιμα εδάφη της (έστω κι αν δεν αποτελούσαν ιδιοκτησία του Δημοσίου) για την αποκατάσταση των προσφύγων, για να εξερευρευθεί γη και να επιβιώσουν (μα αναγκαία δαπάνη της φύσης για το κοινό καλό...) Εμείς, αλήθεια, πώς της το ξεπληρώνουμε σήμερα; Με την απλή πρακτική των σύγχρονων καιρών, επενεργώντας εις βάρος της ή αδιαφορώντας για την τύχη της.

Είναι μεγάλο το βάρος της ευθύνης που φέρουμε απαξιώνοντας τη φύση και καταστρέφοντάς την ικανοποιώντας προσωπικά οφέλη, διότι ο ρόλος της είναι σημαντικός και δεν έχει, δυστυχώς, συνείδηση.

Μια όμορφη πολιτεία

Οι Έλληνες της Αν. Ρωμυλίας, λοιπόν, κάπως έτσι έκαναν προκοπή στη δύσκολη γη που τους έλαχε να κατοικήσουν. Αλλά δεν έμειναν εκεί. Δημιούργησαν όμορφη πολιτεία, πλήρως αρμοσμένη στη γεωμορφολογία του τόπου, πλήρως εναρμονισμένη με το τοπίο της περιοχής.

Κοιτώντας την αεροφωτογραφία του έτους 1945 (πηγή: Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού) της κωμοπόλεως της Ν. Αγχιάλου, παρατηρώ τα εξής: Ο οικισμός αποτελούνταν από όμοια παραλληλόγραμμα οικοδομικά τετράγωνα και δρόμους ευθύγραμμους που κατά τη γενική αρχή κατέληγαν στην κεντρική παραλιακή λεωφόρο. Η κωμόπολη "καθόταν" πάνω στην πλαγιά του

λόφου έχοντας ένα γενικό παραλληλόγραμμο σχήμα, το οποίο λόγω των διαδοχικών και εναλλασσομένων κλίσεων του εδάφους "κυματομορφούσε", διατηρώντας όμως τις γραμμές του σε παραλληλία. Υπήρχαν αρκετοί διάρπαρτοι ακάλυπτοι χώροι που προοριζόταν για τη δημιουργία πλατειών και αλσουλίων (τι γίνεκαν, άραγε, αυτοί σήμερα;), ενώ υπήρχαν ήδη συγκροτημένα αλσούλια επί του κεντρικού χώρου συνάθροισης των κατοίκων (στο χώρο περίε της αγοράς). Το αλσούλιο που σήμερα υφίσταται στο λόφο του αρχαιολογικού χώρου, τότε δεν είχε συγκροτηθεί ακόμη, ενώ ο σημερινός λυμενίσκος αποτελούσε κλειστή λυμοθάλασσα-υγρότοπο που συνοδεύταν από καλαμιώνες (στην αεροφωτογραφία έτους 1982 γίνεται εμφανής η παρουσία του διαύλου που ανοίχτηκε για να υπάρξει επικοινωνία με τη θάλασσα). Όλος ο οικισμός είχε τη μορφή "κηπούπολης", όπως καταδεικνύεται και από την άφθονη βλάστηση των οικοπέδων (τα μαύρα στίγματα που φαίνονται στην αεροφωτογραφία έτους 1945), αν και η εικόνα δεν είναι πλήρως αντιπροσωπευτική λόγω των καταστροφών που υπέστη η κωμόπολη από τους κατακτητές. Ενώ η υπερκείμενη του οικισμού πλαγιά, που αργότερα αναδασώθηκε και κάηκε στη συνέχεια, αποτελούσε μια γυμνή και κατάξηρη επιφάνεια (για περισσότερες λεπτομέρειες παραπέμω στην εργασία που συνέταξα την 1η-7-2000 με τον τίτλο "Παρατηρήσεις επί της εικόνας αεροφωτογραφιών έτους λήψης 1945 περιοχής Αγχιάλου", την οποία απέστειλα και στο δήμο Ν. Αγχιάλου για το ιστορικό του αρχείου).

Αργότερα ήλθαν οι χρόνοι της άλωσης και η όμορφη πολιτεία χαλάστηκε. Έχασε το χρώμα της και την ιδιαίτερη φυσιογνωμία της, επεκτάθηκε ανεξέλεγκτα με το σύστημα της εκτός σχεδίου δόμησης, έπιψε ν' αποτελέσει την "κηπούπολη" του παρελθόντος, επιδιώχθηκε να γίνει εκμεταλλεύσιμη η κάθε σπιθαμή των οικοπέδων της, ενώ οι χώροι που προοριζόταν για τη δημιουργία πλατειών και αλσουλίων χάθηκαν ως διά μαγείας, έγιναν οικόπεδα και οικοδομήθηκαν. Τέλος, το τοπίο της περιοχής δεν υπολογίστηκε και δε διαφυλάχτηκε (για παράδειγμα, τα εκτεταμένα λιοστάσια της περιοχής, τα κείματα στους λόφους και στις πλαγιές της, με τα εκατοντάδων ετών ελαιόδενδρα, που συγκροτούν τη φύση της και χαρακτηρίζουν το συγκεκριμένο τοπίο, έχουν δε ρόλο σημαντικό στο μικροκλίμα της περιοχής, σήμερα διασπώνται και οικοδομούνται).

Η σημερινή Αγχιάλος, με πίκρα το λέγω, αποτελεί μια πόλη χωρίς προσωπικότητα, δίχως στίγμα, τυπικό δείγμα των σύγχρονων ανίερων επαρχιακών πόλεων, στις οποίες κυριαρχεί η αποκορυστική όψη του μετέν ενώ οι κήποι της δεν αποτελούν παρά ένα οικτρό συμπλήρωμα αυτού. Μοναδική ίσως εξαίρεση αποτελεί η υπέροχη παραλία της, που της χαρίζει τη διαφορετικότητα σε σχέση με άλλες όμοιες της πόλες.

Της πρέπει το πράσινο...

Κάθε φορά που κοιτώ την Αγχιάλο από τη θάλασσα, έχοντάς την αμφιθεατρικά απέναντί μου, διαπιστώνω την κατάδηλη αδυναμία της. Της λείπει το πράσινο (κύρια στην πλευρά που ο οικισμός αναρριχάται στο λόφο), της λείπουν τα δένδρα και τα φυτά που θα τη μεταμόρφωναν. Είναι άδικο αυτό, γιατί της πρέπει της πόλης αυτής το πράσινο. Της πρέπει για τους εξής λόγους: Πρώτον γιατί θα την κάμει όμορφη. Η αμφιθεατρική της συγκρότηση δυστυχώς αναδεικνύει το ανοίκειο μετέν και την κακομορφίτση. Η αισθητική που προσφέρεται είναι κίκαιστη και δε θάλλει το βλέμμα. Το πράσινο θα την αλλάξει, θα την κάμει οικεία και ανθρώπινη. Έπειτα, η θέση της στη δυτική και "εκτεθειμένη" πλευρά του Παγασηπικού κόλπου, την κάμει ευάλωτη στις "τρέλες" του καιρού, ενώ το κλίμα της δε φημίζεται για τα ιδιαίτερα καλά χαρακτηριστικά του. Σε τούτα θα πρέπει να συνυπολογίσουμε και τη γενικότερη κλιματική αναστάτωση που ο άνθρωπος με τις πράξεις του προκάλεσε στο περιβάλλον (βλέπε το φαινόμενο του θερμοκηπίου), για να καταεινουμε στο ότι η δημιουργία του πρασίνου, ως αναγκαίουςα πράξη θα πρέπει να προταχθεί.

Η Ν. Αγχιάλος λοιπόν έχει ανάγκη το πράσινο για ν' ανατρέψει την αρνητικότητα, σε σχέση με τα παραπάνω, που επέμεινε. Εάν κάποιο περιαιτικό δάσος κάλυπτε την πόλη, εάν άλση και πάρκα τη συγκροτούσαν στο εσωτερικό της, τότε η κατάσταση θα ήταν διαφορετική. Τούτο είχε γίνει αντιληπτό από τους παλαιότερους (από την τοπική κοινωνία και από την επίσημη πολιτεία) και προβλέφτηκε μέσα στον οικισμό να συγκροτηθούν αρκετά άλση και πλατείες. Και αυτά που σήμερα υπάρχουν, από τους παλαιότερους μας παραδόθηκαν. Μάλιστα, στις προσπάθειες πρασινισμού συμμετείχε εν συνόλω η τοπική κοινωνία, θεωρώντας τούτη τη συμμετοχή ως υποχρέωση. Συγκρατώ και παραθέτω σχετικά, απόσπασμα από την εφημερίδα "Η Θεσσαλία", φύλλο 2ας-8-1970, όπου αναφέρεται: "Διά προσωπικών εργασιών των κατοίκων του μελών του Μορφωτικού Υλλόγου Αγροτικής Νεολαίας Νέας

Του Αντωνίου Καπετανίου (Δασολόγου-Περιβαλλοντολόγου)

Αγχιάλου, εφυτεύθησαν εις κοινοτικές εκτάσεις, εις ανοικτούς χώρους και κατά μήκος των οδών 500 δενδρύλλια αμυγδαλιάς, 250 λεύκες και 50 κουκουναριές. Εκ μέρους των κατοίκων εκφράζονται θερμές ευχαριστίες προς τη Διεύθυνση Γεωργίας του Νομού Μαγνησίας, μερίμνη της οποίας διετέθησαν τα απαραίτητα τούτα δενδρύλλια δωρεάν, διά τας ανάγκας αναπύξεως του πρασίνου εις Νέαν Αγχιάλον, ως και προς το Δασαρχείον Λαρίσης διά την χορήγησιν των δενδρυλλίων τούτωνεκ το δασικού φυτωρίου του".

Βέβαια, η τύχη πολλών από κείνους τους χώρους πρασίνου που προβλέφθηκαν, όπως και ορισμένων από κείνους που φυτεύτηκαν, δεν ήταν η καλύτερη που μπορούσε να υπάρξει και σήμερα ψάχνουμε να τους βρούμε κάπου ανάμεσα στην άσφαλτο και το μετέν. Όπως κακοτυχισμένη ήταν και η προσπάθεια αναδάσωσης που πραγματοποιήθηκε στην υπερκείμενη του οικισμού πλαγιά το έτος 1977, όταν τότε επιχειρήθηκε για πρώτη φορά να δημιουργηθεί περιαιτικό δάσος στη Ν. Αγχιάλο.

Έχω ιδιαίτερη σχέση με κείνη την αναδάσωση αφού συμμετείχα κι εγώ στις φυτεύσεις που πραγματοποιήθηκαν, όντας μαθητής του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου (σημείωση: η αναδάσωση κείνη πραγματοποιήθηκε από τους μαθητές των σχολείων της περιοχής, με μέριμνα της τότε κοινότητας Ν. Αγχιάλου και της Δασικής υπηρεσίας). Όταν, λοιπόν, μετά από χρόνια η αναδάσωση ανήλθε και καμαρώνανε το συγκροτηθέν δασύλλιο, ήλθε μια κακιά στιγμή στις αρχές της δεκαετίας του '90 και αυτό κάηκε εξαιτίας μεγάλης πυρκαγιάς που συνέβη στην ευρύτερη περιοχή. Έγιναν τότε υπομνήματα για άμεση αναδάσωση της καείσας έκτασης, ζητήθηκε μάλιστα αυτή να περιφραχθεί για να προστατευθεί. Μάτια, τίποτε ουσιαστικό δε γίνεκε (προσπάθειες ώστε τμήμα της ν' αναδασωθεί πραγματοποιήθηκαν πολύ αργότερα, με ευθύνη του δήμου και δεν ήταν πετυχημένες).

Μας έγινε γνωστό τότε, ύστερα από επαφή που υπήρξε με το Δασαρχείο Βόλου (που εποπτεύει τη συγκεκριμένη περιοχή), ότι η αναδάσωση κείνη κακώς επεκταθεί και σε εκτάσεις κληροτεμαχίων, τα οποία ανήκουν σε κληρούχους που δε συγκατατέθηκαν. Οι εκτάσεις αυτές σήμερα έχουν άλλη χρήση, έχουν αξιοποιηθεί ή επίκειται η αξιοποίησή τους, και ουδέποτε θ' αποτελέσουν δάσος. Απομένει έτσι προς αναδάσωση η ανήκουσα στο δήμο Ν. Αγχιάλου έκταση, η οποία της διατέθηκε το έτος 1975 με απόφαση του Νομάρχη Μαγνησίας, ως προκύπτουσα από τη διανομή κοινοχρήστων επικοιστικών εκτάσεων του έτους 1908 του Τοπαλείου κτήματος. Αυτή την έκταση ο δήμος Ν. Αγχιάλου θα πρέπει πάσει θυσία να διαφυλάξει και να τη διαθέσει αποκλειστικά για την εκπλήρωση του τόσο σημαντικού σκοπού, που είναι η δημιουργία πρασίνου στη ξηρή και άθυρη Ν. Αγχιάλο (δεν ομιλούμε πια για περιαιτικό πράσινο καθόσον οικίες έχουν ήδη κατακλύσει την περιοχή).

Πάντως σήμερα η κατάσταση δεν είναι διόλου ευχάριστη, αφού αφενός χώροι για τη δημιουργία πρασίνου εντός του οικισμού είναι δύσκολο να εξερευρευθούν (αλλά και όταν τέτοιοι υπάρξουν, προτιμιάται να διατεθούν για άλλες χρήσεις), αφετέρου η σημαντικότητα αναδάσωση που όφειλε να είχε πραγματοποιηθεί στην υπερκείμενη του οικισμού πλαγιά, έχει περιορισθεί πια σε μια μικρή έκταση, η οποία ολοένα και περιορίζεται (!), περικλειόμενη ασφκτικά από έτερες κυριαρχικές χρήσεις.

Και να σκεφτεί κανείς ότι τη δεκαετία του '80 (συγκεκριμένα το έτος 1988), με τον φιλόπνοο κοινotάρχη Κ. Γεώργιο Μπουρτζή, σχεδιάστηκε να επεκταθεί η περιαιτική αναδάσωση και σε γειτονικές κοινοτικές εκτάσεις του βουνού! Μάλιστα είχα συντάξει και προσκομίσει στην τότε Κοινότητα Ν. Αγχιάλου (με ημερομηνία Αύγουστος 1988) σχέδιο αναδάσωσης των εκτάσεων αυτών, το οποίο όμως κατά ένα μικρό μέρος του υλοποιήθηκε.

Καταλήγοντας λέγω τούτο, το οποίο αφορά όλους μας, μηδενός εξαιρουμένου. Ψευδοδιλήματα που αφορούν την "αποκατάσταση" ή το "κοινό καλό", για τη δικαιολόγηση ενεργειών φθοράς ή καταστροφής του περιβάλλοντος στο οποίο ζούμε, δεν υφίστανται πλέον. Τα όρια έχουν στενέψει, γι' αυτό επιβάλλεται ν' αλλάξουμε στάση ζωής. Το μέλλον του τόπου μας, του κάθε τόπου, βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με το φυσικό και το πολιτιστικό του περιβάλλον. Εάν συνεχίσει η καταστροφή τους, εάν ο άνθρωπος εξακολουθήσει να τα μετατρέπει σε πεδίο των δραστηριοτήτων του, αντί να προσπαθήσει να εναρμονίζει τις συμπεριφορές του με τις απλές και αυτονόητες λογικές τις οποίες συνθέτίζει να παραβλέπει, τότε ο καταπεσμός του, ο καταπεσμός του ανθρώπου-δημιουργού θα είναι βέβαιος, ένας καταπεσμός που, δυστυχώς, όταν γίνει αντιληπτός θα είναι πλέον αργά...

Πηγές στοιχείων

1. Αθανασιάδη Ν., "Δασική Φυτοκοινωνιολογία", έκδοση Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1982.
2. Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού (Γ.Υ.Σ.), Αεροφωτογραφίες και χάρτες περιοχής Ν. Αγχιάλου.
3. Διονυσίου Γ., "Άγελνα. Από τις λαϊκές παραδόσεις της Αγχιάλου", Αθήνα 1986.
4. Εμμανουηλίδου Κ., "Οι ανέθλητικοί διωγμοί εν Βουλγαρία το 1906-Αι τραγικά ήμερα του Ιουνίου και Ιουλίου-Το ολοκαύτωμα της Αγχιάλου", Βόλος 1956.
5. Εφημερίδα "Η Θεσσαλία", "Δενδροφυτεύσεις στη Νέα Αγχιάλο", ρεπορτάζ, φύλλο 2ας-8-1970.
6. Καπετανίου Αντ., "Σχέδιο αναδάσωσης κοινοτικής έκτασης Ν. Αγχιάλου", Αύγουστος 1988.
7. Καπετανίου Αντ., "Σκέψεις και απόψεις για τα μικρά περαιοτικά ή μικρά κοινοτικά δάση. Η περίπτωση της Ν. Αγχιάλου", περιοδικό "Γεωτεχνική Ενμέρωση", τεύχος 30, Φεβρουάριος 1992.
8. Καπετανίου Αντ., "Παρατηρήσεις επί της εικόνας αεροφωτογραφιών έτους λήψης 1945 περιοχής Αγχιάλου", τεχνική έκθεση φωτοερμηνείας, 1-7-2000.
9. Καπετανίου Αντ., "Οι Βούλγαροι καταστρεφόμενοι την Αγχιάλο της Ρωμυλίας", περιοδικό "Ιστορία Εικονογραφημένη", εκδ. "Πάπυρος", τεύχος 409, Ιούλιος 2002.
10. Κολιού Ν., "Οι πρωτοπόροι της περιοχής Αλμιρού. Απαρχές συνερπασμού, Κασσαβέτεια σχολή και άλλα ιστορικά", εκδόσεις "Όδυσσεας", Αθήνα 1996.
11. Μαυρομμάτη Δρ., "Η Αγχιάλος μες από τις φλόγες", Βόλος 1930.
12. Μαυρομμάτη Γ., "Χάρτης βασιτιστικής της Ελλάδος", έκδοση Υπουργείου Γεωργίας, Αθήνα 1978.
13. Ξένου Ν. Γ., "Η αποξήρανσις των ελών της Ν. Αγχιάλου", περιοδικό "Εργα", έτος 1, τεύχος 12, 30-11-1925.

Ευχαριστήρια

Η Λαϊκή Βιβλιοθήκη Βόλου μας έστειλε την παρακάτω ευχαριστήρια επιστολή:

Ο πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ευχαριστεί την κ. Κούλα Πιττά για την προσφορά ενός ζωγραφικού πίνακα στον σύλλογό μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί τον κ. Άγγελο Μπούνια, γιος της Άννας Αράμπογλου, προϊστάμενο Μηχανογράφησης της Αγροτικής Τράπεζας, για τη δημιουργία Βάσης Δεδομένων των μελών και συνδρομητών του Συλλόγου μας.

Δωρεές στο Σύλλογο

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί τους παρακάτω δωρητές:

Καραγατσλή Μίμη	300 €
Καλογερόπουλο Κων/νο	100 €
Λασπά Βασίλειο	100 €
Λασκαράκη Στέλιο	50 €
Δημήτριο Τσακούμη (πρόεδρος Τ.Ο. της Ν.Δ.)	40 €
Πολυξένη Τριανταφυλλοπούλου	20 €

(Στη μνήμη του συζύγου της)

Δωρεά 400 δολαρίων

ΛΑΒΑΜΕ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΛΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗ «ΜΑΚΡΙΝΗ ΔΥΣΗ» ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ ΠΟΥ ΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 400 ΔΟΛΑΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΑΣ ΚΑΛΑΞΙΔΙ.

Ακολουθεί η επιστολή:

**Από την μακρινή δύση
Dec. 3 2004**

Αγαπητοί μας Αγχιαλίτες
Δια της παρούσης θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε για την τακτική λήψη της εφημερίδας και να σας συγχαρούμε για την κατά πολύ βελτίωσή της.

Σας ευχόμαστε, υγεία, δύναμη

και κάθε καλό. Με λύπη σας γνωρίζουμε τον θάνατο της Ευσταθίας Καλαξίδι Μπουρνάζου στις 12 Σεπτεμβρίου, ετών 74, η οποία διαβιούσε εις την Καλιφόρνια από το 1946 αφήνοντας τον σύζυγό της Δημήτριο Βουρνάζο, 4 παιδιά και έξι εγγόνια, αδερφή εδώ και 2 Αδερφούς στην Νέα

Αγχιάλο. Επί της ευκαιρίας σας στέλνουμε λίγα \$ για συνδρομή και για τις ανάγκες της Εφημερίδας εις μνήμην της Μεταστάσης.

Πάντα καλό ευχόμενοι

Μετά τιμής

Διονύσης και Ελευθερία
Κολαξίδης-Λίτσας.

Κοπή Βασιλόπιτας

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Σας περιμένουμε όλους στις 16 Ιανουαρίου 2005 στο Κέντρο «Αφροδίτη», για να κόψουμε μαζί την πρωτοχρονιάτικη πίτα του Συλλόγου μας. Προσκλησεις διατίθενται από τον πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου:
Απόστολος Ζαφειρόπουλος,
τηλ.: 6937-787468, Φωτεινή Ασδεράκη, τηλ.: 6944-645008,
Σοφία Ξηταβελόνη,
τηλ.: 6937-333496
Παρακαλούνται οι νεοεισαχθέντες φοιτητές που θα προσέλθουν στην εκδήλωσή μας για να τους δεξιωθούμε και να τους βραβεύσουμε, να τηλεφωνήσουν έγκαιρα στα παραπάνω τηλέφωνα.

Συγχαρητήρια

Στους νέους επιστήμονες Φυσιοθεραπευτές **Θεόδωρο και Ιωάννη Κολοκοτρώνη του Χρήστου** δίνουμε θερμά συγχαρητήρια για την απόφασή τους να εγκατασταθούν και να εργασθούν στη γενέθλια γη τους, την Ν. Αγχιάλο και να προσφέρουν την επιστημονική τους γνώση στους συμπατριώτες μας.

Η Διεύθυνσή τους είναι:

Χρήστου Ευλογημένου 19Α, Νέα Αγχιάλος
Τηλ. 24280 78344, Κιν. 6977 238141

Τους αξίζει η αμέριστη υποστήριξη όλων μας.

Προτιμάτε

τους επαγγελματίες της Νέας Αγχιάλου.

Έτσι αναπτύσσουμε την τοπική μας οικονομία, συντηρούμε την γεωργική και κτηνοτροφική μας παραγωγή και κυρίως διατηρούμε όσο γίνεται πιο υψηλά το βιοτικό μας επίπεδο.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, σας καλεί σε ένα ζεστό αγχιαλιτικό γλέντι που θα γίνει την **Κυριακή στις 16 Ιανουαρίου 2005 από τις 12:00** το μεσημέρι μέχρι... πρωίας στην οικογενειακή ταβέρνα «**Αφροδίτη**» **Λεωφ. Λαυρίου, 17ο χλμ. «στάση Λαγός» Παιανία.** Αναχωρούν λεωφορεία από το σταθμό του μετρό «Εθνική Άμυνα», Νο 310 και από την πλατεία Αιγύπτου στην οδό Μαυροματαίων. Θα κόψουμε τη βασιλόπιτα, θα φάμε γεμίσια, θα σουρβακίσουμε, θα χορέψουμε και θα τραγουδήσουμε με την ορχήστρα του κέντρου.

Οι προσκλησεις διατίθενται από τα μέλη του Συλλόγου.

Τιμή πρόσκλησης 22 ευρώ.

Ειδική τιμή για τους φοιτητές 10 ευρώ

Τιμή παιδικού γεύματος 10 ευρώ.

Απεριόριστη κατανάλωση κρασιού, αναψυκτικών και σαλατών.

Ο Σύλλογος προσκαλεί τους επιτυχόντες στα ΑΕΙ και ΤΕΙ του έτους 2004 να έρθουν στην εκδήλωση της Κοπής της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας.

Θα τους παρατεθεί γεύμα και θα τους απονεμηθεί τιμητικό δίπλωμα.

ΤΑΒΕΡΝΑ «ΑΦΡΟΔΙΤΗ»

Λ. Λαυρίου - 17^ο χλμ. στάση «Λαγός»

είσοδος Παιανίας

Τηλ: 210. 6646498

Ελεύθερος χώρος για πάρκινγκ

Μελομακάρονα

3 ποτήρια λάδι (καλαμποκέλαιο)

1 ποτήρι ζάχαρη

1 ποτήρι πορτοκάλι

1/2 ποτήρι κονιάκ

1/2 ποτήρι σμιγδάλι φιλό

2 κουταλάκια κανέλλα

1 κουταλάκι γαρύφαλλο

1 κουταλάκι σόδα

1 μπέικιν πάουντερ

ξύσμα πορτοκαλιού

Για τη γέμιση

2 κούπες χοντροκομμένα καρύδια

Για το σιρόπι

2 ποτήρια ζάχαρη

2 ποτήρια μέλι

3 ποτήρια νερό

Εκτέλεση

Βάλτε στο μπλέντερ τα υγρά υλικά και χτυπήστε 5 λεπτά. Βάλτε το αλεύρι με το μπέικιν και ζυμώστε ώστε η ζύμη να είναι μέτρια και να πλάθεται.

Τα πλάθετε και τα βάζετε σε ταψάκι να ψηθούν.

Ψήστε τα σε μέτριο φούρνο 175 C για 30 λεπτά περίπου να ροδίσουν. Όταν ψηθούν όλα ετοιμάστε το σιρόπι και ρίξτε το στο ταψί όπου είναι τα μελομακάρονα. Τα γυρίζετε και από την άλλη πλευρά ώσπου να απορροφήσουν όλο το σιρόπι. Τα βγάζετε τέλος στην πιπέτα και ρίχνετε από πάνω φιλοκομμένο καρύδι ή αμύγδαλο.

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Συνεταιρισμός Γυναικών « Η Αχελώ »